

Een Scheef Huishouden

komedie in zeven scènes

door

Peter De Kemel

©2023 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2023 Peter De Kemel

Een scheef huishouden

Komedie in 7 scènes

door Peter De Kemel

Personages

Robert Maes, lingeriefabrikant, 50-55
 Cécile, zijn vrouw, 45-50
 Emma, hun dochter, 20-25
 Bruno, secretaris van Cecile, 25-35
 Anja, secretaresse van Robert, 30-35
 Robby, vriend van Emma, 30-40
 Georgette, buurvrouw van Robert, 45-60
 Mariette, buurvrouw van Robert, 45-60
 Yelena, Poolse poetsvrouw, 25-35
 Rita, zus van Robert, 45-55

Tijdsverloop

Eerste scène, maandag 16 juni, 09u25
 Tweede scène, vrijdag 20 juni, 10u50
 Derde scène, *woensdag 25 juni, 13u30*
 Vierde scène, donderdag 26 juni, 08u10
 Vijfde scène, vrijdag 27 juni, 11u35
 Zesde scène, maandag 30 juni, 16u35
 Zevende scène, dinsdag 1 juli 09u30

Decor

Het decor stelt de woonkamer met daarin een bureauruimte van onderbroekenfabrikant Robert Maes voor.

In het midden achteraan zit een opening. Deze geeft toegang tot een gang die links naar de voordeur gaat, rechts naar de achterdeur, toilet, ...

In de linkse achterhoek zit de trap naar de bovenverdieping. In de rechtse achterhoek is een verhoog dat gebruikt wordt als bureauruimte. Op het verhoog staat een bureau met bureaustoel. Tal van rekken met fardes en andere bureaumaterialen. Her en der staat of hangt reclame van onderbroeken.

Tegen de linkse zijwand staat een lange, lage kast. In de linkse speelhelft staat een salon 3-zit, rechts daarvan staat een 1-zit.

Vooraan tegen de rechtse zijwand staat een bar met daarboven een drankenrek. Voor de bar staan 2 barkrukken.

EERSTE SCÈNE

Maandag 16 juni 09u25.

Aan de onderste trede van de trap staan zes kartonnen dozen gestapeld met daarin onderbroeken. Op de dozen staat een etiket met 'Lingerie Maes'. Op de balustrade van de trap hangen er zeven onderbroeken van Cécile. Overall in de woonkamer ligt of hangt er rommel. Het is volledig duister in de woonkamer. Robert ligt onder een deken te slapen in de zetel. Vanwege het duister is hij niet zichtbaar voor het publiek. De telefoon op het bureau rinkelt. Na twee keer rinkelen stopt hij, maar haast onmiddellijk daarna rinkelt hij opnieuw. Deze keer blijft hij rinkelen.

CECILE: *Off. Boven aan trap. Robert! ... Robert, den telefoon!!!*

ROBERT: *Hij tilt het deken even op. Heel suf. Hé?*

CECILE: *Ze verschijnt bovenaan de trap. Zijt ge doof? De telefoon. Ze komt de trap af en steekt het licht aan.*

ROBERT: *Suf. Ah ja?*

CECILE: *Terwijl ze naar de telefoon gaat. Zou een mens haar niet beter laten opnemen in de psychiatrie? Vlak voor ze de telefoon wil opnemen stopt hij met rinkelen. Ze neemt de hoorn op. Hallo? ... Hallo? Ze slaakt een enorme kreet en legt vrij ruw de hoorn op de haak. Aaaaaaaahhhhhh!!!*

ROBERT: *Hij gaat nu rechtop in de zetel zitten. Kan het zijn dat ge een beetje over uw toeren zijt?*

CECILE: *Ze slaakt opnieuw een enorme kreet. Aaaaahhhhh!!!!*

ROBERT: *Ik ben het zeker dat ge een beetje over uw toeren zijt.*

CECILE: *Ze haalt heel diep adem en blaast telkens de adem weer uit om tot rust te komen.*

ROBERT: *Hij gaat voor de zetel staan. Ik uih... Hij nijpt zijn benen dicht. Ik heb het gevoel dat ik met wat overdruk zit en... Misschien kan ik best eerst... Hij wijst naar de gang die naar de achterdeur gaat en verlaat de woonkamer via die gang.*

De telefoon rinkelt.

CECILE: *Ze blaast hevig adem uit. Ze neemt de hoorn op. Vrij ruw. Hallo?*

ANJA: *De stem van Anja is steeds hoorbaar door de klankinstallatie. Off. Ben ik bij lingerie Maes?*

CECILE: *Ze kijkt om zich heen naar alle ondergoed. 't Zou wel eens goed kunnen dat ge bij lingerie Maes zijt, ja.*

ANJA: *De stem van Anja is steeds hoorbaar door de klankinstallatie. Off. Is Roberke daar?*

CECILE: Roberke? Met wie spreek ik alstublieft?

ANJA: *De stem van Anja is steeds hoorbaar door de klankinstallatie. Off.* Met Anja, zijn secretaresse.

CECILE: Allee, en gij noemt hem dus Roberke.

ANJA: *De stem van Anja is steeds hoorbaar door de klankinstallatie. Off.* Zal wel zijn. Het is ook zo een fantastische vent hé.

CECILE: *Voor zichzelf.* Ik begin stillekesaan toch te twijfelen of dat we het wel over dezelfde hebben. *Terug in de hoorn.* En hebt ge 'Roberke' nodig?

ANJA: *De stem van Anja is steeds hoorbaar door de klankinstallatie. Off.* Ik zit hier met een probleem van een afhaling. Die klant van die carnavalswinkel in Aalst staat hier om zijn bestelling van zijn onderbroekskes met daarop: 'Voor twee euro en een half moogt ge mijn muizeke eens zien.' op te halen, maar we kunnen die hier niet vinden.

CECILE: 'Voor twee euro en een half...' 't zijn solden in Aalst zeker? Er staan hier een paar dozen bij ons thuis. Momentje. *Ze legt de hoorn naast de haak neer en gaat naar de kartonnen dozen. Ze neemt een onderbroek uit een doos. Ze leest wat erop staat. 'Baas in eigen broekje.'* Ze opent een andere doos en haalt er een onderbroek uit. *Ze leest wat erop staat. 'Broekje zonder baasje.'* Ze neemt een andere onderbroek. *Ze leest wat erop staat. 'Voor twee euro en een half...'* Ze gaat met de onderbroek in haar hand naar de telefoon en neemt de hoorn op. **Hallo? ... Hallo?** Ze slaakt een enorme kreet. **Aaaaaahhhhh!!!!** Ze gooit de hoorn op de haak. Ze haalt heel diep adem en blaast telkens de adem weer uit om tot rust te komen.

ROBERT: *Hij komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen.* Volgens mij zijn dat niet alleen slaappillen, maar ook vochtafdrijvers. Wie was dat aan de telefoon?

CECILE: *Ze presenteert de onderbroek voor haar middel, alsof ze ze aanheeft.*

ROBERT: 'Voor twee euro en een half moogt ge mijn muizeke ne keer zien.' Op mijn nuchtere maag!

CECILE: Dat zegt u niets?

ROBERT: 't Heeft al vierentwintig jaar voor niets geweest en nu zou ik moeten betalen.

CECILE: *Ze presenteert de onderbroek nog eens.* En dat zegt u dus niets?

ROBERT: Ja zoetje, als ge zo een onderbroek wilt, pakt u ene hé. Er staan er hier twee volle dozen van.

CECILE: Twee volle dozen.

ROBERT: Ja, dat zeg ik toch.

CECILE: En die vent van die carnavalswinkel in Aalst gaat er geen problemen mee hebben dat...

ROBERT: Wat heeft die vent van die carnavalswinkel in Aalst te maken met...? Ooohhh! Zeg dat het niet waar is hé!

CECILE: *Ze aapt hem na.* 'Ooohhh! Zeg dat het niet waar is hé!'

ROBERT: Wat staan die hier te doen?

CECILE: Weet ge wat dat nog een betere vraag is? Wie heeft ze hier gezet?

ROBERT: Die moesten nu wel al in het magazijn staan.

CECILE: Ja, en wie zou ze daar niet gezet hebben? Hé?

ROBERT: Ik kan wel geen twee werken tegelijk doen.

CECILE: Dat is waar. Ge kunt niet onderweg zijn met ondergoed en ondertussen overtollig vocht afdrijven.

ROBERT: En die gaan daar nu waarschijnlijk op staan wachten.

CECILE: Het kan natuurlijk ook zijn dat ze het nu al beu zijn van er te staan op wachten.

ROBERT: Ooohhh! Met een vrouw hebt ge geen vijf minuten rust, maar met hun onderbreken is 't nog tien keer erger. En wat hebt ge gezegd als ze gebeld hebben?

CECILE: Wat moest ik zeggen? Dat ge last had van uw vochtafdrijvers?

ROBERT: Het zal u maar overkomen dat ge directeur zijt van een lingeriebedrijf.

CECILE: En waarom noemt die secretaresse van u, u 'Roberke'?

ROBERT: Ik heb ze geleerd van beleefd te zijn tegen haar baas.

CECILE: Ja, met twee woorden spreken. In plaats van Robert, 'Roberke'.

ROBERT: Ja zeg, als het zo nauw steekt. Zeg van de eerste keer dat ge jaloers zijt.

CECILE: En ge zijt daar niet content mee?

ROBERT: Ik moet content zijn met het feit dat gij jaloers zijt?

CECILE: Misschien is dat wel het bewijs dat ik nog iets voor u voel.

ROBERT: Dat ... Zover had ik niet gedacht.

CECILE: Het wordt hoog tijd dat ge over bepaalde zaken wel eens begint na te denken. Geef toe, dat is hier wel geen leven meer hé.

ROBERT: Als ge het weet. Stel u voor dat ik als directeur van voor acht uur al met zes dozen onderbreken in het magazijn zou moeten staan.

CECILE: Voor mij is het geen leven meer, Robert.

ROBERT: Verwachten ze u ook ergens met zes dozen onderbreken?

CECILE: Gij zijt den directeur. Ik heb daar niets mee te maken.

ROBERT: Behalve dat ge mijn winst helpt opleven.

CECILE: Uw winst! Tegenwoordig gaan we meer naar frituur Danny dan naar een sterrenrestaurant. De laatste tijd wordt er meer ondergoed gemaakt en ingevoerd dan dat er verkocht wordt.

ROBERT: We moeten stock hebben, dat de klanten kunnen kiezen.

CECILE: Uw magazijn zit zodanig vol dat ge hier ook al begint te stapelen. *Terwijl ze praat, gooit ze de dozen die beneden aan de trap staan, richting de bureauruimte in de woonkamer.*

ROBERT: Zeg zoetje, als ge ze toch allemaal gaat verzetten, zet ze dan van de eerste keer in de koffer van mijn auto hé.

CECILE: Volgens mij wordt het hoog tijd dat gij eens uw handen uit uw mouwen steekt. Veel meer achteruit moet ge niet meer boeren met uw firma.

ROBERT: Dat gaat ook niet gaan, want ze zit nu al volledig op haar gat.

CECILE: En ge laat het niet aan uw hart komen.

ROBERT: De slechte toestand van de firma is de schuld van de vrouwen en van niemand anders.

CECILE: Ah ja?

ROBERT: Zal wel zijn. Al die vrouwen willen tegenwoordig zonder bh rondlopen.

CECILE: Ik draag nog altijd...

ROBERT: Ah natuurlijk draagt gij...

CECILE: En waarom is het vanzelfsprekend dat ik...?

ROBERT: Ewel... *Hij maakt een gebaar van iet of wat hangende borsten. Hij herpakt zich.* Omdat gij de vrouw van de directeur zijt, gij moet het goede voorbeeld geven.

CECILE: En loopt die secretaresse van u daar dan ook...?

ROBERT: Ik wil hebben dat ze er deftig bijloopt. Dat alles op zijn plaats zit en verpakt is.

CECILE: En op welke plaats zat ze gisteren? Ik ben daar geweest, maar noch gij, noch zij waren te vinden.

ROBERT: Denkt ge dat gij alleen doorhebt dat het niet goed gaat met de firma? We waren ons aan het bezinnen.

CECILE: Het is dus toch waar wat de magazijnier gezegd heeft.

ROBERT: Wat is er waar?

CECILE: Dat ge met haar in een tearoom op de markt zat.

ROBERT: We waren ons dus aan het bezinnen.

CECILE: Terwijl dat ge Dame Blanche eet.

ROBERT: Kwestie van ons hoofd koel te houden.

CECILE: Een directeur en zijn secretaresse moeten achter hun bureau zitten. Dan zoudt ge gezien hebben dat er gisteren een hele camionette ondergoed van een klant weergekeerd is.

ROBERT: Die klanten weten tegenwoordig altijd iets.

CECILE: En voor wat zijn die van gisteren weergekeerd?

ROBERT: De elastieken spanden teveel.

CECILE: Misschien weet ge wel niet meer welke onderbroeken dat vrouwen graag dragen.

ROBERT: Ge moet daar naar luisteren. Twintig jaar geleden liep heel de parochie met een onderbroek van mij aan.

CECILE: Is niet moeilijk. Ge ging ze van deur tot deur gaan verkopen. En dat was ook wel in uw berenjaren hé.

ROBERT: En ook in de tijd dat ik nog maar één soort had. Ziet ge mij nu al aan iedere voordeur heel mijn assortiment presenteren.

CECILE: Ge moet iets maken waar de vrouwen op zitten te wachten. Dat ze zelf komen.

ROBERT: Vind dat uit. De enigste soort die nog iets of wat marcheren zijn die carnavalsonderbroeken.

CECILE: Maakt eens een onderbroek met een juist genoeg spannende elastiek, uit een zacht stofje, juist groot genoeg omdat alles er goed zou in weg zitten. Ge zult gij wel succes hebben.

ROBERT: En simpel dat 't is! d' Eén vrouw heeft wel dubbel zoveel om weg te steken of d' ander hé. Een andere heeft veel om te laten zien, maar durft het niet tonen. Nog een ander heeft veel om te tonen, maar haar vent kijkt er liever alleen naar. En als de maat juist is, begint het probleem van de elastiek.

CECILE: Nog iets?

ROBERT: Die Chinezen.

CECILE: Wat scheelt er met die Chinezen?

ROBERT: Die hun naaimachine draait wel drie keer zo rap of die van ons. Dus hebt ge er niet dubbel, maar driedubbel zoveel concurrentie van. Wat is dus de oplossing? Importeren uit China. En wat is het probleem met importeren uit China? Die Chinezen lezen niet alleen achterste voren. Ze naaien ook achterste voren. Ge bestelt een small, 18 cm, maar doordat ze van vanachter naar van voor naaien, krijgt ge een XXL van 81 cm. In plaats van een sexy onderbroek hebt ge een zeil voor een boot. Made in China.

CECILE: Kan het zijn dat die vochtafdrijvers ervoor gezorgd hebben dat uw hersenen droog staan? Ge begint de pedalen te missen. Ge trapt door.

ROBERT: Ah ja?

CECILE: Misschien moet ge maar eens toegeven dat het niet meer lukt. Dat het u allemaal wat teveel wordt. De midlifecrisis, zegt u dat iets?

ROBERT: Midlifecrisis, dat is voor mannen die hun haren laten verven, naar de fitness gaan omdat ze niet willen dat ze een buik krijgen en die alle nachten dromen over hoeveel kans dat ze wel nog niet hebben van jonge madammen.

CECILE: En gij hebt dat niet?

ROBERT: Nee. Ik droom nog alle nachten van onderbroeken. Mijn probleem is dat ik geen rust kan vinden.

CECILE: En wie wilt ge daar de schuld van geven? *Ironisch.* Die achterstevoren naaiende chinees?

ROBERT: Ik kan geen rust vinden omdat, als ik thuiskom, ik mij niet eens kan ontspannen. Omdat alles hier vol staat.

CECILE: Ja, en wie zet alles hier vol? *Ze gooit nog een doos richting de bureauruimte.*

ROBERT: Is dat nu zo erg? Dat het nu nog vuile onderbroeken waren, ja. Het kon veel erger geweest zijn.

CECILE: Dat is waar. Stelt u voor dat ge een fabrikant van hondenkorrels waart. Maar zo kan het wel niet blijven.

ROBERT: Dat beetje ondergoed van mij dat hier staat, is maar wat aanvulling. Met wat dat er van u niet opgekuist geraakt, ligt het anders al goed vol.

CECILE: Hebt gij commentaar op mijn huishouden misschien?

ROBERT: Geef toe dat het vroeger properder was. 't Is binnenkort Kerstdag en de paasversiering hangt nog altijd omhoog. *Hij komt aan de trapleuning waarop zeven onderbroeken van Cécile hangen.* Zelfs uw onderbroeken geraken in uw kleerkast niet meer. *Hij tilt ze één na één op en telt ze.* Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven. Voor iedere dag van de week ene. Gij loopt hier zonder onderbroek rond of wat?

CECILE: En wat doet gij op uw bureau? Wat met uw duimen zitten draaien en naar d' horloge zitten kijken tot dat het tijd is om te vertrekken. 't Is creatief dat ge moet zijn. Desnoods denken totdat uw hersenen stijf staan.

ROBERT: Om goed te functioneren moet ge gezond eten. Maar dat hebt gij de laatsten tijd niet meer gereed gedaan. Negen keren op tien als ik thuiskom is het een eitje.

CECILE: Ja, overdrijft nog wat.

ROBERT: We hebben tien kiekens en ze kunnen de eieren niet rap genoeg leggen.

CECILE: Hebt gij opmerkingen over mijn eten?

ROBERT: Als ik eerlijk mag zijn: 't is gelijk bij mijn onderbroeken, er mankeert wat aan.

CECILE: We hebben nog nooit twee dagen achter mekaar hetzelfde gegeten.

ROBERT: Roerei, spiegelei, gekookt ei. Maar 't blijft wel altijd datzelfde product dat uit 't gat van een kieke komt hé. En uw creatieve periode ten tijde van als ge kleuterleidster waart, is ook al twintig jaar geleden. Omdat ge met Pasen ieder kindje een kuikentje zoudt kunnen geven hebben, zoudt ge desnoods eieren zelf uitgebroed hebben. De midlifecrisis, zegt u dat iets?

CECILE: Wat dat mijn probleem is: mijn motivatie is weg. De fut is er uit.

ROBERT: En weet ge wat dat mijn probleem is? ... De fut is er uit.

CECILE: Dat niet meer gaan werken vanaf dat Emma geboren is, was achteraf misschien niet de juiste keuze.

ROBERT: En verleden jaar als ze vertrokken is naar Schotland, is het heel verkeerd gelopen.

CECILE: Dat is wel niet niets als uw tweeëntwintigjarige dochter voor een jaar vertrekt naar Schotland hé.

ROBERT: Twee weken daarna had ge al last van het lege vogelnestsyndroom.

CECILE: Het...?

ROBERT: Als een vogel zijn jongen uitgevlogen zijn, heeft hij het er moeilijk mee dat zijn nest leeg is.

CECILE: Verlatingsangst noemen ze dat eigenlijk. En weet ge hoe dat dat komt?

ROBERT: Dat onze nest leeg is? Omdat onze kleine vogel gaan vliegen is.

CECILE: En waarom is onze kleine vogel al met eens gaan vliegen?

ROBERT: Als ge de Schotse cultuur wilt ontdekken, kunt ge moeilijk in België blijven, want hier lopen er geen venten rond met een rok aan.

CECILE: Emma is vertrokken omdat ze het hier niet meer kon uithouden.

ROBERT: Ik ben nochtans niet veel thuis.

CECILE: Ah bon, het zal nu nog mijn schuld zijn.

ROBERT: Awel, van iemand die niet veel thuis is, kunt ge volgens mij ook niet veel last hebben.

CECILE: Dat kind is vertrokken omdat gij van 's morgens vroeg tot 's avonds liep te zagen over onderbroeken.

ROBERT: 't Komt waarschijnlijk ook door mij dat ze twee keer in de week naar Mac Donalds, en drie keer bij meneer Kebab ging?

CECILE: Als ge al die kritiek hebt, misschien kunt gij vanaf morgen eens in de keuken gaan staan?

ROBERT: In 't leger heb ik in de keuken gestaan. Moesten die soldaten weten wat dat ik hun allemaal doen eten heb, ze lopen er nu nog ongemakkelijk van.

CECILE: Kritiek geven op mijn huishouden en mijn koken, ja. Maar beter kunnen?

ROBERT: Kritiek geven op mijn werk op het bureau, ja. Maar beter kunnen?

CECILE: Kritiek geven en beter kunnen? Ja.

ROBERT: Kritiek geven en beter kunnen? Ja.

CECILE: Dus eigenlijk zoudt gij beter mijn huishouden doen en ik uw werk op het bureau.

ROBERT: Dus eigenlijk zoudt gij beter mijn werk op het bureau en ik uw huishouden doen.

CECILE: Ja, en nu?

ROBERT: Ge kunt misschien beginnen met eerst een onderbroek aan te doen?

BLACK OUT

TWEEDE SCÈNE

Vrijdag 20 juni 10u50.

De woonkamer is volledig opgeruimd. Robert heeft een schort aan en is op de tonen van romantische, klassieke muziek heel traag aan het stofzuigen terwijl hij er duidelijk van geniet. De muziek stopt en nu weerklinkt er hardrockmuziek. Zwaar met zijn hoofd op en neer bewegend, stofzuigt Robert verder. De bel van de voordeur gaat. Robert kijkt even achterom en luistert of hij inderdaad iets heeft gehoord. De bel van de voordeur gaat opnieuw. Robert zet zijn stofzuiger af en verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

BRUNO: *Off. In gang naar voordeur. Ge moet mij excuseren dat ik wat vroeger ben dan afgesproken, maar... Hij komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnengestapt.*

ROBERT: *Hij komt via de gang die naar de voordeur gaat, achter Bruno, de woonkamer binnengestapt. Uih... Wat is de bedoeling?*

BRUNO: Ik heb hier afgesproken.

ROBERT: Ah, jij... En met wie hebt ge hier afgesproken?

BRUNO: Met Cécile.

ROBERT: Ah, ge...

BRUNO: Top. Absolute top.

ROBERT: Top.

BRUNO: Achter dat we de eerste keer samengekomen waren in dat hotel voelde ik het al: We zitten compleet op dezelfde golflengte.

ROBERT: Ge ... Allee jij.

BRUNO: Ja, zowel gevoelsmatig als intellectueel op dezelfde golflengte.

ROBERT: Ge... Allee jij.

BRUNO: Ja, we passen perfect bij mekaar. Dat zal ook wel verklaren waarom dat we mekaar zo goed aanvoelen.

ROBERT: Ah, ge voelt...

BRUNO: Ja, een blik in mekaars ogen en...

ROBERT: ... g' Hebt het alle twee zitten.

BRUNO: De aantrekkingskracht is zo groot dat we beslist hebben dat we het gaan proberen.

ROBERT: Ge...

BRUNO: Komt goed. Ze staat open voor mijn voorstellen.

ROBERT: Ze... Ze ziet het dus zitten met u.

BRUNO: Ze wil volledig meegaan in mijn stijl.

ROBERT: In uw stijl. 't Wordt wel een beetje ingewikkeld.

BRUNO: Ze zegt: 'Robert staat stil. Hij zit met verouderde technieken.'

ROBERT: Dat ook nog.

BRUNO: Vrouwen willen het anders.

ROBERT: *Terzijde. Voor zichzelf.* Ziet ge wel dat ze in haar midlifecrisis zit.

BRUNO: En ziet gij het hier een beetje zitten? Met dienstencheques?

ROBERT: *Terzijde. Voor zichzelf.* Hij palmt niet alleen mijn madam in. Hij komt mij nu nog uitlachen ook.

BRUNO: Heb ik iets gemist?

ROBERT: Nee, g' hebt iets van mij afgepakt. Ge palmt mijn madam in. Ge ziet het compleet zitten met haar. Ge gaat in een totaal andere stijl met haar vrijen. En nu lacht ge mij nog uit als zou ik enen zijn dat hier kuist met dienstencheques. Wat is het volgende? Dat ge mij gaat vragen of dat ik uw vuile onderbroeken wil wassen?

BRUNO: Uih...?

ROBERT: Meer of 'Uih...'

BRUNO: Ik heb stress.

ROBERT: En ik ben er aan het krijgen. ... Van u.

BRUNO: Gij... Gij zijt...

ROBERT: Die met zijn verouderde technieken, ja.

BRUNO: De man van Cécile.

ROBERT: Geweest. Tegenwoordig zit ze op een andere gevoelsmatige en intellectuele golflengte.

BRUNO:

ROBERT: Haar nieuwe amour is een vernieuwer. Hij doet de standjes uit de Kamasutra achterstevoren.

BRUNO: Het is pijnlijk.

ROBERT: Voor mij of voor u?

BRUNO: Dit was niet de bedoeling.

ROBERT: Het is er inderdaad een beetje over. Dat ge een affaire begint met een getrouwde madam: Oké. Maar dat ge aan haar vent, in zijn huis, gaat gaan zeggen dat ze bij hem niet blijft omdat hij het niet achterste voor doet met haar, dat is er lichtjes over.

BRUNO: Ik ben Bruno.

ROBERT: Ge moogt u anders voorstellen in de rechtbank ook hé.

BRUNO: De nieuwe naaste medewerker van Cécile.

ROBERT: Noemen ze dat tegenwoordig zo. Als ge seks hebt met een getrouwde madam, zijt ge haar naaste medewerker.

BRUNO: Cécile heeft mij aangeworven als haar naaste medewerker.

ROBERT: Ge gaat er niet alleen bij slapen, ge gaat er nog samen met werken ook.

BRUNO: Ik heb niet de intentie om een relatie met Cécile te beginnen.

ROBERT: Is dat ook een regel van uw vernieuwde stijl? Ik moet ze eten en drinken geven, haar vuil onderbroeken wassen en terwijl dat ze geen onderbroek aanheeft, omdat ik ze aan het wassen ben, gaat gij... Werkt ge ook met dienstencheques?

BRUNO: *Hij is heel gepikeerd.* Ik heb gestudeerd aan de Mode Academie in Antwerpen. Ik heb gereageerd op een advertentie van Lingerie Maes met betrekking tot het op zoek zijn naar een eigentijdse modeontwerper. Mevrouw Maes heeft mij persoonlijk gecontacteerd. Onze eerste afspraak in het Plaza Hotel is niet geëindigd zonder onderbroek aan in een copulerend standje. Ik kan mijn man-zijn en mijn werk perfect van elkaar gescheiden houden. Bijgevolg wil ik niet langer afgeschilderd worden als een achterbakse, seksistische niemendal. *Hij wendt zich af van Robert.*

ROBERT: *Terzijde. Voor zichzelf.* Ola Paula, verkeerd verbonden.

BRUNO: Als we kunnen communiceren als twee volwassen mannen ben ik bereid opnieuw naar u te luisteren.

ROBERT: Als dat niet teveel gevraagd is voor u, is dat voor mij goed.

BRUNO: *Hij draait zich om naar Robert, steekt zijn hand uit naar Robert.* Bruno Tieberghien.

ROBERT: Robert Maes. Vroeger baas bij Maes.

BRUNO: Maar nu dus niet meer.

ROBERT: Zo te horen niet hé. Nu is blijkbaar Cécile Raes, baas.

BRUNO: En is uw vrouw al lang...?

ROBERT: Blijkbaar lang genoeg om alles te veranderen. 'k Begin eraan te twijfelen of dat ik binnenkort mijn eigen firma nog ga herkennen.

BRUNO: De tijd staat niet stil, meneer Maes. Om de toekomst van de firma te kunnen verzekeren is een dringende reorganisatie nodig. Vrouwen hebben de laatste tijd een enorme evolutie doorgemaakt.

ROBERT: Van last hebben van 't lege vogelnestsyndroom tot madam die de broek draagt.

BRUNO: De tijd van moeder aan de haard is voorbij. Ook de evolutie rond alles wat met seksualiteit te maken heeft, is de vrouw niet ontgaan. Dat alles uit zich...

ROBERT: In 't soort onderbroek dat ze dragen.

BRUNO: Heeft er mee te maken, ja.

ROBERT: En gij zijt de man die gaat bepalen hoeveel kant dat er aan d' onderbroek moet komen.

BRUNO: En die ook de agenda van mevrouw Maes zal beheren. Aanwezig zal zijn bij besprekingen met nieuwe klanten, haar zal vergezellen naar modebeurzen.

ROBERT: Ge gaat haar meer zien of ik.

BRUNO: Binnen een half uur wordt Bruno Tieberghien haar persoonlijke secretaris.

ROBERT: En wat moet Anja daar dan nog doen?

BRUNO: Ge bedoelt dat blonde wicht.

ROBERT: Uih...?

BRUNO: Dat ordinair, dom, denkend dat ze sensualiteit uitstraalt, blond wicht die door mevrouw Maes bedankt is voor bewezen diensten.

ROBERT: Ah, dus Anja...

BRUNO: Als ze het verstand uitgedeeld hebben, stond ze waarschijnlijk niet op de eerste rij.

ROBERT: Ah nee?

BRUNO: Gisteren belde haar vriendin om haar te zeggen dat ze een zwangerschapstest had gedaan. Vraagt ze haar of dat het moeilijke vragen waren. Niet simpel om op niveau met een dergelijk iemand samen te werken, hé meneer Maes.

ROBERT: Niet simpel.

BRUNO: Dat zijn ook van die juffrouwkes die lege flessen in hun frigo staan hebben voor als er iemand op bezoek komt die geen dorst heeft. Niet simpel om op niveau met een dergelijk iemand samen te werken, hé meneer Maes.

ROBERT: Niet simpel. Ze heeft natuurlijk ook wel buitengewone capaciteiten hé.

BRUNO: Buitengewone...?

ROBERT: Ze laat mensen niet onberoerd. Verleden jaar hadden we dringend ontspanning nodig en ben ik met haar een dag naar 't strand in Knokke geweest. Er zat door zo een rijke type recht tegenover ons in zijn zwembroek die zijn ogen niet van haar af kon houden. Achter een half uur zegt ze tegen mij: 'Wat is dat met die zijn zwembroek?' Ik zeg: 'Dat is zijn portemonnee.'

BRUNO: En?

ROBERT: Hoe meer dat hij naar haar keek, hoe rijker dat hij werd.

BRUNO: *Hij lacht schaapachtig.*

ROBERT: *Hij doet zijn lachje na.* En heeft de nieuwe directrice u ook verteld dat het de gewoonte is binnen de firma dat de directiesecretaresse de nieuwe modellen voorstelt aan de klanten op de maandelijkse modeshow?

BRUNO: Ge...?

ROBERT: Ik zie u al op die catwalk lopen met een vrouwenstring aan terwijl dat al die jonge mademoisellekes uit die lingeriewinkelkes op d' eerste rij zitten. Weet ge wat dat ge op zo'n momenten zouwt willen zijn? Arm, met een kleine portemonnee. *Hij lacht op identiek dezelfde schaapachtige manier als Bruno.*

BRUNO: *Hij voelt zich duidelijk onwennig en lacht heel geforceerd.*

ROBERT: Ik ben er zeker van: dat gaat de job van uw leven worden.

ROBERT: *Hij gaat vlak naast Bruno staan.* Twee billen komen mekaar tegen op de catwalk. Vraag die ene bil aan die andere: 'Wanneer gaan we trouwen?' Zeg die andere: 'Niet. Want voor de minste scheet gaan we toch weer uit mekaar.'

BRUNO: *Hij kijkt Robert even aan en verlaat dan gepikeerd de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.*

Uit de gang die naar de voordeur gaat komt, net als Bruno via die weg de woonkamer wil verlaten, Anja de woonkamer binnen.

ANJA: Ze stopt en kijkt naar Bruno. **Dat is hem!** Ze komt nu bij Robert. **Dat is hem, Roberke.** Dat is die dat nu op mijn stoel zit.

ROBERT: Ik weet het Anjaatje.

ANJA: Ho Roberke, het is verschrikkelijk.

ROBERT: 't Zal wel zijn.

ANJA: Uw vrouw heeft mij ontslagen.

ROBERT: z' Is daar nog maar vier dagen en alles waar dat ik zo aan gehecht was, vliegt bij haar als eerste buiten. Is er dan een discussie geweest of...?

ANJA: Ze zegt dat ik niet het minste aanleg heb om secretaresse te zijn.

ROBERT: Ja, schrijven en typen zijn nu ook wel uw sterkste kanten niet hé.

ANJA: Ik heb achter tien jaar een nieuwe job: gaan doppen.

ROBERT: Ik zit er echt wel voor niets tussen, hé Anjaatje.

ANJA: En we hadden het daar zo goed. Hoeveel keren zijn we in de namiddag samen geen Dame Blanche gaan eten?

ROBERT: Met warme chocoladesaus.

ANJA: Of in die Hollandse tearoom. Pannenkoeken met appelmoes.

ROBERT: Ja, maar daar hebben we alle twee wel drie dagen diarree aan overgehouden.

ANJA: Elk op toer naar die Hollandse wc. *Genietend*. Zalige momenten, hé Roberke. Ooohhh, ik kon mij geen betere directeur voorstellen. *Haar gemoedstoestand wisselt*. Waarom...?

ROBERT: Volgens mij zijn we te dikwijls Dame Blanche met warme chocoladesaus gaan eten. De firma was wel bijna failliet hé.

ANJA: Ik heb mij wel altijd aangepast aan de situatie.

ROBERT: Ge...?

ANJA: Als er geen werk was om te factureren kwam ik altijd twee uren later.

ROBERT: Maar wel met behoud van wedde.

ANJA: De liefde kan niet van één kant komen, hé Roberke. En blijft zij daar? Of is dat tijdelijk?

ROBERT: Dat is nu nog moeilijk te zeggen. In ieder geval ziet het er naar uit dat ze het meent. Gisteren heeft ze een serieuze verkoop gedaan. Als ik haar vroeg hoe dat het ging zei ze dat de stock van sommige modellen zienderogen mindert. Dat ik binnenkort mijn eigen onderbroek ga mogen uitdoen om te verkopen.

ANJA: Dat is straf.

ROBERT: Tegen wie zegt ge het. Ik zie mij hier al rondlopen zonder onderbroek.

ANJA: Weet ge wat ik weet? Dat het triestig is.

ROBERT: We mogen wel ons oren niet laten hangen hé. We gaan hier bij mij thuis ook nog veel plezier hebben.

ANJA: Er is één ding spijtig ... dat ik hier bij u thuis niet ga betaald worden om te lachen.

ROBERT: Ge kunt wel niet alles willen hé. Veel plezier en een dikke portemonnee. 't Is bij de mannen ook zo hé. Ofwel hebt ge een knappe vrouw, ofwel een dikke portemonnee.

ANJA: Ik heb dat geld wel nodig hé. 750 euro kost en inwoon om bij mijn ma te mogen wonen. 289 euro afbetaling van mijn elektrische fiets, 112 euro voor mijn tv en muziekinstallatie. Aan mijn ma nog 4 maanden een extra van 121 euro voor kleren die ik besteld heb op Zalando. En sedert gisteren aan mijn zuster nu ook nog 9 maanden van 64 euro voor die vibrator.

ROBERT: Voor...?

ANJA: Ik ben gisterenavond met mijn zuster naar zo een upperdare avond geweest en ze stelden daar een wreed speciale vibrator voren. Mijn zuster en ik werden er direct wild van. Zij heeft onmiddellijk enen gekocht. Ik wilde ook ene, maar had geen geld. Mijn zuster zei: Gebruikt gerust de mijnen af en toe eens. Maar ik zag dat echt niet zitten. We zijn wel wreed intiem met mekaar maar dat vond ik er nu toch wel wat over. En ik zeg ook tegen haar: Stel dat we alle twee op hetzelfde moment willen dat hij langs komt.

ROBERT: Uih... De... De details moet ge mij anders niet vertellen.

ANJA: Ja, mijn Franky mag dat natuurlijk niet weten. Hij zou volledig door het lint gaan als hij hoort dat er een tweede speler in 't spel is.

ROBERT: Die affaire met die mislukte charmezanger is dus nog altijd niet voorbij.

ANJA: Ik weet niet wat dat dat is. Maar dat is precies of dat hij met een magneet in zijn zak rondloopt en dat dat die ijzerpillen die ik moet pakken, aantrekt. Ongelooflijk hoe dat ik altijd maar weer naar hem aangetrokken word.

Als 't hij mij voor de zoveelste keer een blauw oog geklopt heeft, denk ik: Nu is 't gedaan. Maar dan laat hij mij inzien dat het mijn schuld was dat hij mij een blauw oog geklopt heeft, zingt hij twee liedjes van Willy Somers en automatisch worden mijn ijzerpillen weer aangetrokken naar zijn magneet.

ROBERT: g' Hebt nu toch die 9 keer 64 euro om hem te vervangen.

ANJA: Duracell batterijen kosten wel geld hé. ... Maar dat kost Franky ook.

ROBERT: Werkt hij ook op batterijen misschien?

ANJA: Nu dat hij alweer 6 maanden zonder werk zit, kan hij al zijn rekeningen niet betalen en spring ik wat bij. Totdat hij werk gevonden heeft betaal ik nu zijn gsm- en zijn fitnessabonnement. En sedert verleden week zijn er nog 2 noodzakelijke kosten bijgekomen. Doordat hij geen werk heeft, moet hij hele dagen tv kijken en heeft hij hem een abonnement op Netflix en Streams moeten aanschaffen.

ROBERT: En gij...?

ANJA: Die mens kan al die noodzakelijke kosten wel niet betalen met die 800 euro dop hé.

ROBERT: Ge zijt wel niet goed bezig hé. Dat is wel die vent die u af en toe een blauw oog klopt. Ge sponsort uw eigen blauw ogen.

ANJA: De laatste keer dat hij mij een blauw oog geklopt heeft, is nu wel al twee weken geleden hé. ... Ik heb hem natuurlijk wel al in twee weken en een half niet gezien.

ROBERT: Is het weer gedaan?

ANJA: Nee, het is niet gedaan. Hij heeft voorlopig geen tijd, want hij is hem achter een ander huis aan het zoeken.

ROBERT: Hij gaat verhuizen?

ANJA: Hij moet verhuizen.

ROBERT: Hij moet verhuizen?

ANJA: Ja, dat kan gebeuren hé.

ROBERT: Als ge uw huur niet betaalt, is dat zelfs de enige optie. En wanneer moet hij verhuizen?

ANJA: Morgen. Maar dat probleem is ondertussen opgelost. Tegen dat hij een ander huis gevonden heeft, kan hij bij een ex-vriendin van hem wonen.

ROBERT: Pakt die ook ijzerpillen misschien?

ANJA: Ja, in ons familie heeft iedereen ijzer tekort hé.

ROBERT: Wat heeft uw familie te maken met...?

ANJA: Voordat ik een relatie had met Franky heeft hij twee jaar een relatie gehad met mijn zus.

ROBERT: Allee, z' heeft u een schone cadeau gedaan.

ANJA: Moest het mogelijk zijn van een beetje positiever te zijn over Franky. Ge spreekt wel over de man van mijn leven hé. En het is wel door uw schuld dat ik financieel misschien ook wel in de problemen ga geraken en daardoor mijn Franky financieel niet meer ga kunnen ondersteunen.

ROBERT: Alles hangt aan mekaar hé. Doordat ik geen onderbroeken meer kan verkopen, kan Franky binnenkort niet meer naar Netflix kijken.

ANJA: Waart gij directeur gebleven, dan was ik nu nog directiesecretaresse.

ROBERT: En waart gij directiesecretaresse gebleven, dan was ik nu nog directeur.

ANJA: Ik heb dat wel zelf niet beslist hé. Dat heeft die nieuwe directeur, die madam van u beslist.

ROBERT: En met wat moest ik u dan betalen?

ANJA: Uw vrouw heeft gewoon het probleem verlegd. Ze heeft van uw probleem, haar probleem gemaakt en ik ben er de dupe van. Binnenkort zal er geen camionetje van Post NL voor mijn deur meer moeten stoppen. Gedaan met nieuwe kleren te kopen. *Ze wendt zich af.*

ROBERT: Op mij kunt ge altijd rekenen, hé Anjaatje. Ge knipt met uw vingers en er liggen zeven onderbroeken voor u klaar. Voor iedere dag van de week ene.

ANJA: *Ze draait zich om en kijkt Robert aan. Er valt een stilte. Ze wordt terug enthousiast. Ik weet dat gij een goeie vent zijt en dat ik altijd op u ga kunnen rekenen. Ze omhelst Robert en kust hem op zijn wang. Mijn Roberke.*

Wij gaan nog veel plezier hebben samen. Gewoon verstand op nul en lachen. Lachen moeten we doen!

ROBERT: Lachen zonder plezier?

ANJA: We trekken het ons allemaal niet meer aan. Werk of geen werk. Geld of geen geld. Als we maar gezond zijn!

ROBERT: Als we maar gezond zijn!

Ze kijken naar elkaar en beginnen samen enorm te lachen.

ANJA: *Ze stopt met lachen en kijkt naar Robert. Zou dat kunnen dat ik een burn-out aan het krijgen ben?*

ROBERT: Van te lachen?

ANJA: Mijn vooruitzichten zien er wel niet goed uit, hé Roberke. Geen job meer. Achter een paar maanden nog maar de helft van mijn wedde meer. Binnenkort zal ik u ook niet meer zien.

ROBERT: Ge zijt hier wel altijd welkom, hé Anjaatje.

ANJA: En gij denkt dat ge daar nog tijd voor gaat hebben. Tijdens de week doet ge het huishouden en in 't weekend is die madam van u thuis en ben ik hier helemaal niet meer welkom. *Ze wendt zich terug af.*

ROBERT: We gaan een oplossing vinden.

ANJA: En gezellig met ons tweetjes een Dame Blanche of een pannenkoek met appelmoes gaan eten, zal ik helemaal op mijn buik kunnen schrijven.

ROBERT: Dat gaan we zeker nog doen.

ANJA: Ge weet alleen nog niet wanneer zeker.

ROBERT: In mijn vrijen tijd hé.

ANJA: En weet ge ook al in welk jaar dat ge vrije tijd gaat hebben?

ROBERT: Ik voorzie dat op...

ANJA: *Ze kijkt nu terug naar Robert. Wat dat gij nodig hebt is Spic & Span.*

ROBERT: Voor in mijn vrije tijd?

ANJA: Nee, gij hebt Spic & Span nodig omdat ge vrije tijd zoudt hebben.

ROBERT: Ik heb kuisgerief nodig omdat ik met u een Dame Blanche zou kunnen gaan eten?

ANJA: Spic & Span is de naam van de firma die het kuispersoneel levert dat komt kuisen op het bureau.

ROBERT: Natuurlijk. Spic & Span levert het kuispersoneel dat kuist met Spic & Span.

ANJA: Ik bel straks naar Spic & Span dat ze niet alleen drie dagen in de week een kuisploeg voorzien voor op de firma, maar ook drie dagen iemand voor bij u thuis te kuisen.

ROBERT: ... En wat moet ik dan doen?

ANJA: Bezig zijn met mij, hé Roberke.

ROBERT: Maar is het echt wel nodig dat...?

ANJA: Zoudt gij het nu echt op uw geweten willen hebben dat ik door uw schuld een burn-out van twee jaar en een half krijg?

ROBERT: Natuurlijk wil ik dat niet. Ik wil niets liever...

ANJA: Dan met mij pannenkoeken met appelmoes gaan eten. Ik wist het wel dat ik op u kon rekenen.

ROBERT: Dan zitten we wel weer alle twee drie dagen met diarree hé.

ANJA: We moeten leren relativeren, Roberke. Wat is drie dagen met diarree zitten tegenover twee jaar en een half een burn-out hebben?

ROBERT: We moeten relativeren. *Hij doet het geluid na van iemand die diarree heeft. Hij lacht nu.*

ANJA: *Ze kijkt naar hem en ze begint ook te lachen.*

Beiden hebben veel plezier.

LICHT FADE OUT

DERDE SCÈNE

Woensdag 25 juni 13u30.

Robert is bezig met tijdschriften aan het sorteren op de salontafel. Cécile zit achter het bureau en neemt papieren door.

CECILE: Daar gaan we het nu niet meer over hebben. Ze is er al drie dagen niet meer en we missen haar niet, zodus kan ze niet veel te betekenen hebben gehad.

ROBERT: De manier waarop dat Anja...

CECILE: Met zo'n personeel gaat ge meer achteruit dan vooruit. Dat zijn zo van die meisjes die, als ge hun vraagt om puree te maken, kroketten beginnen te schillen.

ROBERT: 't Was een secretaresse, geen kok hé.

CECILE: Spijtig genoeg draaide ze iedere dag alles in de soep.

ROBERT: Direct houdt er dat kind een burn-out aan over.

CECILE: Op 't werk niets zitten doen of thuis met haar duimen zitten draaien, veel verschil zal het niet uitmaken.

ROBERT: En is die Bruno dan zoveel beter?

CECILE: Die vent weet wel waar dat hij met bezig is hé. Gisteren heeft hij een grote nieuwe klant binnengehaald. Van de week misschien nog twee. Dat is gewoon een carrièremens. Hij leeft voor zijn job.

ROBERT: En wat zegt zijn madam daarvan?

CECILE: Hij wilt geen vaste relatie.

ROBERT: Hij is niet met de vrouwen, maar met hun onderbroek getrouwd.

CECILE: Dat zijn keuzes hé. Soms blijft er wel eens een vriendin slapen of vraagt hij iemand mee op citytrip.

ROBERT: Als hij een nieuw onderbroek ontworpen heeft, vraagt hij een model mee naar Parijs om ze daar te passen.

CECILE: Die vent doet in zijn privé wat hij wilt.

ROBERT: En hij vertelt u dat als 't hij met een madam op stap geweest is.

CECILE: Die vertelt mij dat, ja. Dat is een vent die gewoon goed in zijn vel zit en die er geen probleem met heeft om te vertellen dat hij meer dan één vriendin heeft. Vlak voor dat hij bij ons begonnen is, is hij nog 4 dagen met een schoolvriendin naar Rome geweest.

ROBERT: En was het een celibatairen trip of...?

CECILE: Voor zo een zever heb ik nu wel geen tijd hé. Ik moet mijn valies maken.

ROBERT: Uw valies maken?

CECILE: Ja, ik vertrek toch naar Duitsland.

ROBERT: Allee, 't is wel 't eerste dat ik er van hoor, maar...

CECILE: Naar Keulen. En jij weet dat niet?

ROBERT: Nee, 'k heb het nog niet horen donderen.

CECILE: Maar dat kan nu toch niet. Ik heb u dat dus nog niet gezegd dat ik voor 4 dagen naar Duitsland moet? Eerst bij een nieuwe klant in Duitsland in Keulen en van daar naar nog een andere nieuwe klant in Oostenrijk, in Tirol.

ROBERT: Allé, geluk dat het u invalt vooraleer dat ge vertrekt, anders kon ik u als vermist opgeven.

CECILE: Die in Keulen heeft veertien carnavalswinkels in Duitsland.

ROBERT: Wat moet er op zijn onderbroeken staan? 'Na de schnaps und dem wein muss man hier sein'?

CECILE: Nee. 'Mein mann ist einer paardewortel.'

ROBERT: En ge gaat daar met de auto naar toe?

CECILE: Zal wel zijn.

ROBERT: Als ge hier naar Delhaize moet, moet ge uw gps instellen of ge rijdt verloren en nu...

BRUNO: *Hij komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen met twee valiezen in zijn hand. Ik denk dat we nu echt wel moeten vertrekken, Cécile.*

ROBERT: *Terzijde.* Allee, hij voelt hem echt al thuis, want hij komt door de achterdeur binnen. Hallo, kamerade! *Hij speelt nu overdreven Cécile na.* Heb ik dat echt niet gezegd dat Bruno mij meegevraagd heeft voor 4 dagen naar Duitsland? Wir trinken einen schnaps. Wir trinken einen wein. Und achter de schaps und den wein zullen wir zusammen, frölich sein.

CECILE: Robert, moest het mogelijk zijn van...

ROBERT: Koekeloerekoek. Was zit er in meine onderbroek?

CECILE: Robert, alstublieft hé zeg.

ROBERT: Ik ben Heidi aus Tirol. Doe de glazen wieder voll.

CECILE: *Tot Bruno.* Ge moet er echt niet op letten, Bruno.

ROBERT: Und das ist Anton aus Tirol. Holadiee we glijden de berg af met zijn twee.

BRUNO: Meneer Maes.

ROBERT: Saggen zie maar gerust hoorndrager. *Hij maakt bij zijn hoofd met twee vingers het voorbeeld van hoorns.*

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen. Ze heeft een tas bij zich. Ze kijkt het drietal aan.*

ROBERT: Was hast du grobe ohren. Jaaaa, mijne madam heeft er zwei aangenaaid.

YELENA: *Ze praat, gezien ze Pools is, een eigenaardig Nederlands. Goeiendag. Die voredeure stond open.*

ROBERT: *Hij denkt dat zij ook meegaat. Holadieeee. Ook das nichtje van Heidi gaat mee.*

YELENA: Excoeziere, maar ik hebben genen nichtje Heidi.

ROBERT: Zie gaan met... *Hij telt. Eins, zwei, drei, gaan jodelen auf der alpenwei.*

YELENA: Ik vragen. Wat is joodelen?

ROBERT: Awel. Achter het trinken van zu viel schnaps und wein willen Heidi und Anton zusammen sein. Und dann gaan sie... *Hij spreekt het uit als Yelena. Joodelen!*

YELENA: Ikke denken gij beetje foute zijn. Ik niet zijn nichtje Heidi, maar Yelena. Ik niet meegaan naar Tirol voor te joodelen, maar ik naar hier moeten komen voor te kuisen de toilette.

ROBERT: Ah, voor die *Hij spreekt het uit als Yelena. toilette!* Ja, dat zal nodig zijn. Viel seise hier.

CECILE: Wat...? Wie is dat en wat komt die hier doen?

YELENA: Ikke benne Yelena en ik komme voor die toilette. Dat hebbe ik toch al gezegd.

CECILE: Gij hebt iemand gevraagd om hier te komen kuisen en ik weet van niets.

ROBERT: *Hij speelt overdreven. Heb ik u dat nu echt vergeten zeggen?*

CECILE: *Gepikeerd. Gij hebt mij dat echt vergeten zeggen, ja.*

ROBERT: Ik ging u dat zeggen op het moment dat gij mij dat ging zeggen van Keulen en Tirol.

CECILE: Zot wordt ge van die vent!

ROBERT: Burn-out is anders meer in de mode.

CECILE: Moest ge mij efkes willen helpen om mijn valiezen te maken, Bruno. *Ze verlaat de woonkamer via de trap naar boven.*

BRUNO: Uih... *Hij kijkt Cécile na.*

ROBERT: Ja, doe maar gelijk dat ge thuis zijt. Boven in de gang de tweede deur rechts. Als ge voor de kleerkast staat, doet ge de derde deur open. Haar onderbroeken liggen op de tweede plank.

BRUNO: Uih... *Hij gaat naar de trap, zet zijn twee valiezen neer en verlaat de woonkamer via de trap die naar boven gaat.*

YELENA: Ikke niet goed begripen situatie hiere.

ROBERT: 't Wordt voor mij zelfs ingewikkeld.

YELENA: Gij zijne collega?

ROBERT: Collega?

YELENA: Gij ook werken bij Spic & de Span?

ROBERT: Nee. Ik ben hier vast in dienst.

YELENA: En waarom ik dan moeten komen? Waarom gij niet kuisen de toilette? *Ze wijst naar de trap.* Meneir en madam niet content zijn van u kuisen de toilette?

ROBERT: Dat zijn wel meneir en madam niet hé.

YELENA: Gij bedoelen?

ROBERT: Zij is madam. Maar hij niet zijn haar meneir.

YELENA: Dus madam gaan met andere meneir naar de slaapkamere? En andere meneir nu bezig met madam hare onderbroeken in hare valieze leggen?

ROBERT: En daarachter samen voor 4 dagen naar Tirol.

YELENA: Zij samen...? En madam nog hebben meneir?

ROBERT: Voorlopig nog wel, ja.

YELENA: En gij kennen meneir? Gij hem al hebben geziene?

ROBERT: Overal waar dat hij gaat, ga ik ook.

YELENA: Ik niet goed begripen wat gij willen zeggen.

ROBERT: Ik ben de *Hij spreekt op dezelfde manier als Yelena.* meneir van madam.

YELENA: En wat doen andere meneir dan met uwe madam hare onderbroeke? Wat staan gij dan nog hiere te doen?

ROBERT: Uih...?

YELENA: Gij moet gaan nu naar boven en geven andere meneir enen klop op zijnen kop.

ROBERT: Dat is haar nieuwe secretaris.

YELENA: Wat zijn secretaris? Hij moeten blijven van uwe madam hare onderbroeke.

ROBERT: Hij is haar rechterhand en...

YELENA: Hij zitten met zijne rechterenhand aan hare onderbroeke?

ROBERT: Hij werkt bij ons in de firma en verkoopt onderbroeken. Hij heeft nu mogelijks twee nieuwe klanten gevonden en daar moet hij nu met mijn madam naartoe.

YELENA: En gij geloven dat?

ROBERT: Volgens haar moet er daar niets achter gezocht worden, want kan hij werk en privé gescheiden houden.

YELENA: En hij kunnen 4 dagen broeke toehouden?

Cécile komt, gevolgd door Bruno, die haar twee valiezen draagt, via de trap in de woonkamer.

CECILE: Tot Robert. En nee, ge gaat niet weer beginnen met uw flauwekul. Bruno en ik vertrekken nu naar Keulen. Als we gearriveerd zijn, bel ik u. Ze stapt naar de gang. Ze neemt Bruno zijn valiezen en verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

ROBERT: Hij steekt zijn hand op naar Bruno. Kamerade!

BRUNO: Hij weet zich niet echt een houding te geven en komt snel de trap af. Hij verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

YELENA: Gij zeggen: 'kamerade'.

ROBERT: Een mens moet beleefd blijven hé.

YELENA: Gij zijne beetje speciale. In Polen wij zo meneir geven dac grzechotanie.

ROBERT: Dac grzechotanie?

YELENA: Enen rammelinge. Als gij willen ik vragen familie van mij uit Polen omme die meneir eens enen rammelinge geven. Gij dan zeker zijn, hij niet meer zitten met zijnen rechterenhand aan hare onderbroeke.

ROBERT: Moest het nodig zijn dan...

YELENA: Enne, gratis. ... Allee... Vore twee flaske vodka.

ROBERT: En woont er veel familie van u in België?

YELENA: In de beginne eerst zijn mijne tante hier. Zij al vele jaren wonen in België. Zij werken bij Spic & de Span. Zij zeggen tegen mij: 'Yelena, in België zij zoeken vele vrouwen voor kuisen toilette. Jij kunnen hiere komen werken als jij willen.'

Ik een paar maanden teroeg naar hiere zijn gekomen. Ik hiere ook vriend leren kennen. Die werken hiere zo voor leggen die stene op die stene.

ROBERT: Een metser noemen ze dat hier.

YELENA: Ah ja, oké. Hij doen metser hiere. Hij verdienen viele geld. Hij krijgen zo geld op papiere. Enen kleinen beetje. En dan viele geld in enveloppeke, zonder papiere.

ROBERT: In 't zwart.

YELENA: Mijne vriend niet zijne Afrikaan. Hij zijn Iwan, Pool. Ik hem leren kennen hebben op speciale maniere. Ik op zondag niet werken voor Spic & de Span, maar voor madam met grote villa. Iwan op zondag niet leggen die stenen op die stenen, maar doene andere werke. Ik kuisen in grote villa toilette, maar toilette kapot. Iwan komen voor maken toilette. Wij samen in toilette en...

ROBERT: Joodelen.

YELENA: Aaahhh! Ikke noe begripen! Ik noe weten wat zijn joodelen. Ja, Iwan willen seks met mij in toilette. Ik zeggen. Beetje wachten. Niet noe. Beetje beter leren kennen.

ROBERT: En?

YELENA: *Ze lacht.* Van gisteren, ikke hem goed kennen. En noe oe mij moeten excouziere. Ik moeten kuisen oewe toilette. Anders ik problemen krijgen met Spic & de Span.

Gij hebben spullen voor kuisen?

ROBERT: *Hij geeft haar de plumeau.*

YELENA: Gij niet hebben andere borstel voor kuisen de toilette?

ROBERT: Dat staat... *Hij wijst naar de gang die naar de achterdeur gaat.* Uih... Volg mij maar. *Hij gaat naar de gang die naar de achterdeur gaat.*

YELENA: Meneir Maes, voor ik met oe meegaan, ikke willen zijn duidelijk. Ikke gisteren tegen Iwan hebben gezegd: 'Joodelen, oké voor mij.'

Ze verlaten de woonkamer via de gang die naar de achterdeur gaat.

De bel van de voordeur gaat.

ROBERT: Off. Gang die naar de achterdeur gaat. **Momentje!**

Vrijwel onmiddellijk daarna gaat de bel nu heel lang.

ROBERT: *Hij komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen.* **Ik kom!!**
Hij verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

ANJA: *Ze komt in volle vaart via de gang die naar de voordeur gaat de woonkamer binnen. Ze draagt een zonnebril en heeft een tasje bij zich.* **Oh Roberke, ge gaat het niet geloven, maar...**

ROBERT: *Hij komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen.* **g' Hebt een nieuwe job!**

ANJA: Ik zit zonder lief!

ROBERT: Als het een troost mag zijn, ik bijna zonder madam.

ANJA: Ge gaat het niet geloven, maar... Hij zat met haar in bad.

ROBERT: Uw zuster zat samen met Franky in bad?

ANJA: Ge weet dat hij sedert gisteren bij haar gaan wonen is. Awel, vanmorgen zat hij al samen met haar in bad.

ROBERT: En gij waart daarbij?

ANJA: Ze hadden natuurlijk liever gehad van niet maar... Ik moest haar iets vragen, dus ik ga naar daar. Ik bel, maar ze doet niet open. Ik zie dat de achterdeur openstaat en ga langs

daar naar binnen. Ik hoor lawaai in de badkamer. Ik steek de deur open en... Ik zie dat ze niet met haar gele badeend, maar met Franky in bad zit. Ik vroeg hem wat dat dat moest voorstellen en weet ge wat hij zei? ... Niets. *Ze neemt haar zonnebril af. Ze heeft een blauw oog.* Maar ik heb wel een cadeau van hem gekregen.

ROBERT: Het wordt echt wel tijd dat dat stopt hé. Misschien moet ge nu maar eens klacht neerleggen bij de politie dat ze die kerel eens een paar dagen in de gevangenis steken.

ANJA: Weet ge wat dat ik geleerd heb, Roberke?

ROBERT: Dat ge u beter niet bezighoudt met sociale gevallen?

ANJA: Dat ge beter niet langs de achterdeur naar binnen gaat.

ROBERT: Der is ook één ding positief aan, hé Anjaatje. Ge zijt van dat sociaal geval vanaf.

ANJA: *Ze gaat in de zetel zitten.* Maar ik heb er wel iets bijgekregen... Ik voel dat ik een burn-out aan 't krijgen ben, Roberke.

ROBERT: *Hij gaat naast haar in de zetel zitten.* Ik heb mij daarjuist ook wreed moeten inhouden om gene te krijgen.

ANJA: Zat Cécile ook met een andere eend in haar bad?

ROBERT: Nee, ze is met een andere kanarievogel voor vier dagen vertrokken naar Tirol.

ANJA: En ge weet met wie?

ROBERT: Met Bruno.

ANJA: Met die dat nu op mijn stoel zit.

ROBERT: Ja, met die mannelijke secretaresse van haar.

ANJA: En hebben ze iets met mekaar?

ROBERT: Ze zijn alle twee zot van onderbroeken. Ik ging met mijn secretaresse een pannenkoek met appelmoes gaan eten. Zij gaat met haar secretaris voor 4 dagen naar Tirol.

ANJA: Ik kan niet zeggen hoe wreed dat ik dat voor u vind, Roberke. Maar stoort het als ik voel dat mijn burn-out aan het wegtrekken is?

ROBERT: Uih...?

ANJA: Ja, uw probleem wordt mijn oplossing hé.

ROBERT: Mijn probleem wordt uw oplossing?

ANJA: Ik zit zonder huis, maar zij is 4 dagen niet thuis. Doordat zij 4 dagen is niet thuis, pakt gij mij 4 dagen in huis.

ROBERT: Maar...

ANJA: *Ze gaat op Robert zijn schoot zitten. Oh, Roberke, ik wist dat ik op u kon rekenen. Ze omhelst hem. Gij zijt mijn rots in de branding. Ze kust hem op zijn wang.*

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Ze draagt nu een werkschort. Meneir Maes. Ze ziet Anja op Robert zijn schoot zitten. Excoeziere Ze verdwijnt terug in de gang die naar de achterdeur gaat.*

ANJA: *Gij zijt mijn totempaal om tegen te leunen. Mijn familiale problemenoplosser. Ze kust hem opnieuw op zijn wang.*

ROBERT: *Uih, Anja... Anja...*

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat opnieuw de woonkamer binnen. Excoeziere, meneir Maes. Ik wiste niete gij ondertussen al nieuwe madam hebben.*

ROBERT: *Maar dat is...*

YELENA: *Ik mij niet moeien met uwe affaire. Gij oe druk maken over madam 4 dagen weg met meneir met speciale rechterenhand. Maar madam nog maar joeste weg en meneir hier al zijn met andere madam.*

ANJA: *Roberke, wie is dat?*

YELENA: *Gij gerust kunnen zijn. Ik niks hebben met meneir Maes. Ik hebben zelf vriend. Iwan, hij leggen in België die stenen op die stenen. Ik hebben gehad gisteren eerste keer seks met hem. Gij al hebben gehad eerste keer seks met meneir Maes?*

ANJA: *Ze stelt zich recht. Roberke, wat...?*

ROBERT: *Dat is de sanitaire medewerkster gespecialiseerd in het reinigen van Hij op dezelfde manier als Yelena. de toilette.*

ANJA: *Ah, dat is die kuisvrouw waar dat ik voor gebeld heb!*

YELENA: *Ik zijn van de firma Spic & de Span. En gij zijn?*

ANJA: *Ik ben de vroegere secretaresse van Roberke.*

YELENA: *Gij zeggen Roberke tegen meneir Maes. Tot Robert. Gij hebben affaire met oewe secretaresse van vroeger. Hiere wel een beetje speciale. Madam hebben affaire met hare secretaris van noe en meneir hebben affaire met secretaresse van vroeger.*

ROBERT: *Maar nee. Anja is gewoon een boezemvriendin van mij.*

YELENA: *Gij zijt dus ene vriend van hare boezem.*

ROBERT: *Anja heeft 10 jaar bij mij gewerkt en wij hebben het altijd goed kunnen vinden met mekaar. ... Maar der is nooit iets geweest tussen ons.*

ANJA: *Maar we hebben ons wel dikwijls echt moeten inhouden, hé Roberke.*

YELENA: *Maar ik hebben daarnet wel gezien zij zitten op schoot en kussen oe.*

ANJA: Dat was omdat ik Roberke wilde bedanken voor 't feit dat ik bij hem 4 dagen kan blijven logeren.

YELENA: *Tot Robert. Gij zijn vriend van hare boezem. Zij 4 dagen bij oe blijven slapen en gij oezelf wijsmaken er niets gaat gebeuren. Speciale huis hiere. Ze verlaat de woonkamer via de gang die naar de achterdeur gaat.*

ANJA: Die is wel niet normaal, hé Roberke.

ROBERT: Nee, maar ze past wel bij ons.

ANJA: Ho Roberke, ik ben content dat gij mijn redder in nood zijt. Ik ga nu rap eens over en weer naar huis om wat kleren te gaan ophalen.

ROBERT: Maar... Maar ik had toch nog niet gezegd dat dat oké was dat gij hier 4 dagen kon logeren.

ANJA: Nu kunnen we dat wel niet meer veranderen hé.

ROBERT: En waarom kunnen we...?

ANJA: Omdat dat mij niet goed uitkomt. En omdat die Spic & Span madam denkt dat wij een affaire hebben. *Terwijl ze op weg gaat naar de gang die naar de voordeur gaat. Tegen dat ge mij mist, ben ik hier allang weer. Ze verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.*

ROBERT: Ooohhh, en ik maar denken dat er niets te beleven valt als ge het huishouden doet.

Via de gang die naar de achterdeur gaat, horen we de stemmen van Mariette en Georgette.

MARIETTE: *Off, gang die naar de achterdeur gaat. Cécile, 't zijn wij hé!*

GEORGETTE: *Off, gang die naar de achterdeur gaat. Mariette en Georgette!*

ROBERT: En ik maar denken dat er niets te beleven valt als ge het huishouden doet.

MARIETTE: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Cécile, we zijn wat later omdat... Ze bemerkt nu Robert. Ah oei. Ze kijkt om naar Georgette die nog niet zichtbaar is. Terzijde tot Georgette. Volgens mij is Cécile haar vent thuis.*

GEORGETTE: *Ze komt nu ook via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Die is toch naar de fabriek. Ze bemerkt nu ook, Robert. Terzijde tot Mariette. Volgens mij is Cécile haar vent thuis.*

Beiden dragen identiek dezelfde kledij. Mariette heeft een doos taart mee. Georgette een doos van 12 eieren.

MARIETTE: Kan het zijn dat gij Cécile haar vent zijt?

ROBERT: Ja, ik ben Robert.

GEORGETTE: *Tot Mariette. Ziet ge wel dat Cécile haar vent thuis is.*

MARIETTE: *Tot Georgette.* Dat is Robert, Cécile haar vent.

GEORGETTE: *Tot Robert.* Ik ben Georgette.

MARIETTE: *Tot Robert.* En ik ben Mariette.

Er valt een onwennige stilte.

GEORGETTE: *Tot Robert.* Zij is Mariette.

MARIETTE: *Tot Robert.* En zij is Georgette.

ROBERT: En jullie zijn?

GEORGETTE: *Terzijde tot Mariette.* Volgens mij is dat een simpelaar. Ik ben Georgette. Zij is Mariette.

ROBERT: Vriendinnen?

MARIETTE: Ja?

GEORGETTE: *Op identiek dezelfde toon.* Ja? *Tot Mariette.* Zie Cécile ons als vriendinnen?

MARIETTE: *Tot Georgette.* Buurvrouwen, dat is zeker.

ROBERT: Ah jullie...

MARIETTE: *Tot Robert.* Ja, nummer 14.

GEORGETTE: *Tot Robert.* Ik ook, nummer 14.

ROBERT: Familie?

GEORGETTE: Van Cécile? Nee, buurvrouwen. *Tot Mariette.* Dat hebben we hem daarjuist toch al gezegd.

ROBERT: Zusters?

MARIETTE: Van Cécile? Nee, buurvrouwen. *Tot Georgette.* Dat hebben we hem daarjuist toch al gezegd.

ROBERT: Tweelingzusters?

GEORGETTE: Van Cécile? Nee, buurvrouwen. *Tot Mariette.* Dat is echt wel een simpelaar hé.

ROBERT: Jullie zijn dus tweelingzusters.

MARIETTE: Doen tweelingzusters mekaars onderbroek aan?

ROBERT: Ik denk dat tweelingzuster dat wel doen, ja.

GEORGETTE: Dan denk ik dan wij tweelingzusters zijn, ja.

MARIETTE: Kan het zijn dat ge mis zijt?

ROBERT: Mis?

MARIETTE: Op dat uur zijt gij toch normaal niet thuis.

ROBERT: Nee, normaal ben ik nu niet thuis.

GEORGETTE: Wat doet ge hier dan?

ROBERT: Ik heb verwisseld.

GEORGETTE: Van uren?

ROBERT: Wel... Ook van uren, ja.

MARIETTE: En zonder ons te vragen.

ROBERT: Ik zie niet waarom, als ik van job verander, ...

GEORGETTE: Daarjuist hebt ge wel gezegd dat ge van uren veranderd zijt.

ROBERT: Mijn uren zijn veranderd omdat ik van job veranderd ben.

GEORGETTE: En zonder ons te vragen.

ROBERT: Eigenlijk heb ik van job gewisseld. Met Cécile.

MARIETTE: Cécile is dus ook van job veranderd.

ROBERT: Ja en zelfs zonder jullie te vragen. Ik doe nu het huishouden en Cécile is directeur van de firma.

GEORGETTE: *Overdreven constaterend.* Aaahhh!!!

MARIETTE: Wat, 'Aaahhh!!!'?

GEORGETTE: *Terzijde tot Mariette.* Dat is dus de reden waarom dat hij en niet Cécile hier is.

MARIETTE: Aaahhh!!!

ROBERT: En dat is een probleem?

GEORGETTE: Voor u niet. Voor ons wel.

MARIETTE: De woensdag- en de vrijdagmiddag komen wij altijd naar hier.

ROBERT: Voor?

MARIETTE: Voor? *Ze kijkt nu naar Georgette.* Voor?

GEORGETTE: Daarvoor.

MARIETTE: *Tot Robert.* Daarvoor. En daarvoor brachten wij altijd confiturentaart mee. *Ze geeft Robert de taartdoos.* Wij twee en Cécile zijn zot van confiturentaart. We zouden ons zot eten in de confiturentaart.

ROBERT: *Hij opent de taartdoos en kijkt erin.* Maar zijn 't eclairs.

MARIETTE: Voor het moment staan we alle 3 op regime. *Ze gaat in de zetel zitten.* En ik zit dan altijd hier.

GEORGETTE: Ik heb 12 eieren mee. Cécile had tegen mij gezegd dat haar kiekens in 't muiten zitten en bijna niet meer leggen en haar vent zot is van eieren. *Ze geeft hem de doos met eieren.* Ge moet er u wel niet opzetten om te broeden, want aangezien dat er geen haan bij loopt, gaan er geen kiekens uitkomen. *Ze lacht enorm terwijl ze ook in de zetel gaat zitten.*

ROBERT: *Hij blijft haar gewoon nakijken.*

GEORGETTE: *Tot Mariette.* Volgens mij heeft hij niet door dat de kiekens uit een ei komen.

MARIETTE: Zijt gij dat zeker? Want uit een kieken haar gat komt er ook wel een ei.

GEORGETTE: Maar uit een haan zijn gat komt er wel geen ei.

MARIETTE: Maar uit een ei kan er wel een haan komen.

GEORGETTE: Dus kan er uit het gat van een kieken, via een ei, ook een haan komen.

MARIETTE: Een kieken heeft voor een ei geen haan nodig.

GEORGETTE: Maar als een haan wilt dat er uit een ei een anderen haan komt, heeft hij wel een kieken nodig.

MARIETTE: Dus heeft die haan dat kieken meer nodig dan dat dat kieken die haan nodig heeft.

GEORGETTE: Dat hangt ervan af welk soort eieren dat dat kieken wilt leggen.

MARIETTE: Het kan dus ook zijn dat wij al eens een onuitgebroede haan of kieken in een omelet geklutst hebben.

ROBERT: *Hij komt bij de twee vrouwen.* Stoor ik?

GEORGETTE: *Ze kijkt hem aan.* Voor mij zwart met een klontje suiker.

MARIETTE: Voor mij zwart, zonder suiker, met een beetje melk.

ROBERT: Ah uih...

GEORGETTE: Ja, wij zorgen voor de taartjes. En gij...

ROBERT: Ah...

Mariette kijkt naar Georgette. Ze slaat dan met haar hand op de zetel, in de ruimte tussen hen twee in. Georgette herhaalt die handeling. Robert zet de twee dozen op de salontafel en gaat tussen de twee buurvrouwen in, in de zetel gaan zitten.

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Ze heeft een emmer en trekker bij zich. Meneir Maes. Ze ziet Robert tussen Georgette en Mariette in, in de zetel zitten. Excoziere. Ze verdwijnt terug in de gang die naar de achterdeur gaat.*

GEORGETTE: Wie is dat?

YELENA: *Off. Gang die naar achterdeur gaat.* Excoeziere, meneir Maes, ik wiste niet gij ook nog affaire hebben met twee andere madam.

MARIETTE: Een...

YELENA: *Off. Gang die naar achterdeur gaat.* Ik Spic & de Span gevonden, maar die flasce zijn leeg.

MARIETTE: *Tot Georgette.* Hebt ge dat gehoord? Die denkt dat wij een affaire hebben met Cécile haar vent.

GEORGETTE: Ik denk dat ik weet hoe dat het komt dat haar fles Spic & Span leeg is: ze heeft ze uitgedronken.

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat opnieuw de woonkamer binnen. Mariette en Georgette kijken achterom naar Yelena.* Hier wel zijn beetje special hé, meneir Maes. Madam doen werk meneir. Meneir doen werk madam. Dus madam worden meneir. Meneir worden madam. Madam nemen andere meneir. Meneir...

MARIETTE: *Ze duwt Robert achteruit in de zetel en praat nu tegen Georgette.* Hebt gij gehoord wat die die niet goed kan praten, gezegd heeft?

GEORGETTE: 't Zal wel zijn. Dat Cécile haar een andere vent gepakt heeft.

MARIETTE: Dat is het minste.

GEORGETTE: Wat is dan het ergste?

MARIETTE: Dat ze ons niet gezegd heeft dat ze het zinnens was.

YELENA: Madam is voor 4 dagen op reize met meneir met gevaarlijke rechterenhand.

MARIETTE & GEORGETTE: *Ze hebben eerst naar Yelena geluisterd. Ze trekken nu Robert naar voor in de zetel en beiden kijken hem aan.*

MARIETTE: *Tot Georgette.* Ofwel heeft die ze niet alle vijf op een rij ofwel is Cécile een affaire begonnen met ene die zijn rechterhand niet kan thuishouden.

ROBERT: Ze bedoelt dat Cécile op zakenreis is met haar nieuwe secretaris.

MARIETTE: Met...

GEORGETTE: *Ze duwt Robert terug naar achter in de zetel en praat tot Mariette.* Ze is een affaire begonnen met haar secretaris.

MARIETTE: Of haar secretaris is een affaire begonnen met haar.

GEORGETTE: Of het was van dat vooraleer dat ze het zelf door hadden.

MARIETTE: Dat is het minste.

GEORGETTE: Wat is dan het ergste?

MARIETTE: Dat ze ons niet gezegd heeft dat ze haar secretaresse ingewisseld heeft voor een secretaris.

ROBERT: *Hij duwt Mariette en Georgette weg en stelt zich recht voor de zetel. En ik maar denken dat er niets te beleven valt als ge het huishouden doet.*

YELENA: Meneir Maes, hebben gij nog volle flaske Spic & de Span?

ROBERT: In de garage staat er nog een heel rek vol met kuisproducten.

YELENA: Ikke gaan dan nu naar de garage en kijken op rek stock kuisproducten. *Ze gaat naar de gang die naar de achterdeur gaat.*

Mariette en Georgette kijken naar Robert die tussen hen in, recht staat voor de zetel. Ze pakken hem elk bij een arm en trekken hem terug neer in de zetel.

GEORGETTE: *Ze roept haar na. Dingske.*

YELENA: *Ze draait zich om en kijkt misnoegd naar Georgette zonder iets te zeggen.*

GEORGETTE: Scheelt er iets? Heb ik iets aan van u misschien?

YELENA: Gij niet weten mijn naam, gij gewoon juffrouwe zeggen.

GEORGETTE: *Tot Robert. Als ze evengoed kan kuisen of dat ze allures heeft, zal het hier meer of Spic & Span proper zijn.*

YELENA: *Ze komt uitdagend naar de zetel. Wat is oewe probleeme?*

GEORGETTE: *Ze speelt nu overdreven vriendelijk. Wij hadden graag, moest het mogelijk zijn, moest ge er tijd voor hebben, moest ge zo goed willen zijn... een potje koffie gehad.*

YELENA: Ik hier zijn voor kuisen toilette en huis. Meneir Maes hier zijn voor maken eten klaar. Maar... Ik zeggen oké, ik maken voor oe potje koffie. En weten waarom ik maken voor oe potje koffie? Omdat ik, als ik maken voor oe potje koffie, ook maken voor mij potje koffie.

GEORGETTE: Voor mij zwart met een klontje suiker.

MARIETTE: Voor mij zwart, zonder suiker met een beetje melk.

YELENA: Zwart, zonder suiker en met beetje melk. Dat zijn dan wel niet zwart hé.

MARIETTE: Gaat gij u moeien met mijne koffie?

YELENA: Ik zijn zeker, ik maken voor mij potje koffie. Ik zijn bijna zeker, ik maken voor oe gene potje koffie. *Ze verlaat de woonkamer via de gang die naar de achterdeur gaat.*

MARIETTE: *Tot Robert. Wanneer, denkt ge, gaat ge er slagen van krijgen?*

GEORGETTE: En wanneer, denkt ge, gingt ge het ons vertellen?

ROBERT: Wat vertellen?

GEORGETTE: Dat Cécile een andere vent heeft.

ROBERT: Ah ja? Allee, 'k ben blij dat ik het nu ook weet.

GEORGETTE: Die van Spic & Span wist het en gij niet of wat?

ROBERT: Maar Cécile heeft geen andere vent.

MARIETTE: Maar ze is wel voor 4 dagen op reis met een vent.

ROBERT: Op zakenreis.

MARIETTE: En gij vindt het dus normaal dat ze voor 4 dagen op reis gaat met een vent die zijn rechterhand niet kan thuishouden?

ROBERT: Maar die vent heeft geen problemen met een opdringerig rechterhand. En ook daarbij, hij is linkshandig. Die van Spic & Span verstaat maar de helft van wat er gezegd wordt en maakt overal haar eigen versie van. Die vent is professioneel bezig.

GEORGETTE: Met zijn links hand.

ROBERT: Die vent is de nieuwe secretaris van Cécile en kan perfect werk en privé gescheiden houden.

GEORGETTE: Dus Cécile heeft geen andere vent.

ROBERT: Nee, en voor alle duidelijkheid: ik heb geen andere vrouw.

ANJA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Ze heeft twee valiezen bij zich.* Oh Roberke, ik kan niet zeggen hoe content dat ik ben dat ik, nu dat uw vrouw voor 4 dagen er niet is, bij u kan logeren.

MARIETTE: *Tot Georgette.* Volgens mij heeft juffrouw Spic & Spac haar inderdaad verkeerd verstaan. En is 't niet die secretaris, maar hij die met een opdringerig rechts hand zit.

ANJA: Roberke? Wie?

ROBERT: Ewel, dat zijn...

GEORGETTE: De gezusters deurwaarder. We komen uw overspel registreren.

ANJA: Roberke? Overspel? Ik kan wel niet meer volgen. We hadden toch afgesproken dat we nooit een affaire zouden beginnen.

MARIETTE: *Tot Georgette.* Hier, ze weet van niets hoor.

De bel van de voordeur gaat.

GEORGETTE: *Tot Mariette.* 't Is te toevallig voor toevallig te zijn. Cécile is voor 4 dagen op reis en zij komt hier op die 4 diezelfde dagen logeren.

ANJA: Roberke?

ROBERT: Dat is mijn vroegere secretaresse.

De bel van de voordeur gaat opnieuw.

MARIETTE: Ik ben 27 jaar secretaresse geweest en 'k ben nooit, als mijnen baas zijn vrouw op reis was, bij hem thuis gaan logeren.

GEORGETTE: *Tot Mariette. Ze spreekt het op een eigenaardige manier uit.* **Friends with benefits (friends wiet bieniefiets).**

MARIETTE: *Tot Georgette.* Ze doen het als ze tijd en goesting hebben.

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen.* **Meneir, gij niet horen die bel van voordeure?**

ROBERT: Ooohhh, wat is het fijn een huisman te zijn.

YELENA: Ik open doen voor oe die voordeure, meneir. *Ze verlaat de woonkamer via de gang naar de voordeur.*

GEORGETTE: *Tot Mariette.* Zou het kunnen zijn dat zij met een opdringerig links hand zit?

MARIETTE: *Tot Georgette.* Als er iets opdringerig is, zal het zeker haar linker hersenkamer niet zijn.

ANJA: Roberke, waar zijn zij over bezig?

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen.* **Meneir, hier zijn nieuwe madam voor oe. Gij zijn echt wel populair hé.**

RITA: *Ze komt met twee valiezen in haar hand via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen.*

ROBERT: Rita?

RITA: Ja uih... Ik uih... Er zijn wat problemen thuis en... Moest het mogelijk zijn, zou ik graag hier wat logeren.

GEORGETTE: Welk hand zou er bij haar opdringerig zijn? Haar links of haar rechts?

ROBERT: En ik maar denken dat er niets te beleven valt als ge het huishouden doet.

BLACK OUT

VIERDE SCÈNE

Donderdag 26 juni 08u10.

Rita zit in de zetel. Robert loopt rond. Beiden zijn nog in slaapkledij. Yelena is aan het poetsen.

ROBERT: Dertig jaar gelukkig getrouwd. Nooit gehoord dat er een haar in de boter zit en financieel alles onder controle. Op een doodgewone woensdagnamiddag doet ge uw voordeur open en staat uw zuster voor uw neus om te zeggen dat ze thuis vertrokken is en vraagt ze of dat ze bij u kan logeren. Geef toe dat het een beetje raar overkomt hé.

RITA: *Op identiek dezelfde toon als Robert doet nu Rita haar uitleg.* Dertig jaar geleden smoorverliefd en getrouwd. Tien jaar geleden nog altijd getrouwd en af en toe eens verliefd. Vijf jaar geleden deed hij voor de eerste keer raar en begon ik te twijfelen. Twee jaar geleden hem de eerste keer betrapt met een vent in zijn bed en zat er een serieus haar in de boter. Verleden jaar hem twee dagen na mekaar betrapt met een vent in zijn bed en zat er een hele week een haar in de boter. Gisteren was 't weer van dat en was 't meer haar dan boter.

YELENA: Meneir misschien nog niet doorhebben, maar hij zijn homo.

RITA: Moest hij het nog niet doorhebben, ik in ieder geval wel.

ROBERT: Gij hebt daar wel nog nooit iets over gezegd.

RITA: 't Is nu ook niet iets waar dat ge fier moet op zijn, hé Robert.

ROBERT: 't Is nu niet dat hij een rit in de Tour de France gewonnen heeft maar...

RITA: Bijna vijf jaar heeft hij al affaires met mannen.

YELENA: Hij liggen voor slapen naast madam, maar dromen van meneir.

RITA: *Ze neemt het taalgebruik van Yelena over.* Dromen van meneir, maar eigenlijk willen zijn madam. Ge zoudt voor minder u vrijwillig laten opnemen in de psychiatrie hé. Ge denkt er ligt een vent naast u in uw bed, maar eigenlijk is 't een vrouw.

YELENA: *Tot Robert.* Ik goed begrijpen, zij zeggen meneir willen zijn madam?

ROBERT: Ja, voor te slapen doet hij een slaapkleed aan in plaats van een pyjama.

YELENA: En meneir doen als zijn madam of echt willen zijn madam?

RITA: hij heeft het goed zitten, want verleden maand heeft hij gekeken wat de mogelijkheden zijn om van hem een vrouw te maken.

YELENA: Dus vandaag of morgen meneir laten doen hier kniep. *Ze doet alsof ze met een schaar een penis wegnipt.*

ROBERT: *Verveeld.* Hij gaat hem laten knippen, ja. Volgens mij wordt het tijd dat ge *Hij spreekt het uit als Yelena.* de toilette gaat gaan kuisen.

YELENA: Ik kanne niet goed meer volgen. Madam slapen bij meneir. Meneir het doen met andere meneir. Meneir willen zijn madam. Meneir het dan met andere meneir niet meer kunnen doen als meneir, maar als madam.

ANJA: *Ze komt via de trap die naar boven gaat, de woonkamer binnen. Ze draagt ook slaapkledij.* Roberke, ik kan mijn onderbroeken niet vinden. Is er iemand die die meegenomen heeft of...?

YELENA: *Al lachend.* Meneir van madam hier misschien ook zijn gearriveerd. Allemaal beetje speciale hier. Ze verlaat de woonkamer via de gang die naar de achterdeur gaat.

ANJA: Roberke...

ROBERT: Nu efkes niet.

ANJA: Ik kan wel mijn onderbroeken niet vinden hé.

ROBERT: Doe die van gisteren binnenstebuiten aan.

ANJA: Nog suggesties? *Ze verlaat nijdig de woonkamer via de trap naar boven.*

ROBERT: Ik krijg het hier hé. De ene kan niet goed praten. De andere vindt haar onderbroek niet. Nog een andere haar vent wilt een vrouw zijn. Een mens denkt: 'k ga voor de rest van mijn leven op mijn gemak 't huishouden doen. Jadatte, vergeet dat maar.

RITA: Ja sorry als ik er u met lastig val, maar ik zag het niet zitten dat er een halve vrouw naast mij in mijn bed ligt.

ROBERT: Dat overvalt mij wel hé zeg. Uw schoonbroer waar dat ge tweehonderd keer naast gestaan heb in de piscine van de voetbalkantine blijkt nu al met eens een vrouw te zijn.

RITA: Drie dagen en dan slaap ik wel weer thuis.

ROBERT: En dan ziet ge het wel zitten dat er een halve vrouw naast u in uw bed ligt?

RITA: Nee, dan ga ik voor hem voor een surprise buiten categorie zorgen.

ROBERT: Nee. Nee! Ik wil het niet weten.

RITA: Wat...?

ROBERT: Ik wil u niet horen zeggen dat gij een vent wilt zijn en gaat vragen of dat ze 't gene dat ze er bij hem afknippen, bij u kunnen aannaaien.

RITA: Hij lag gisteren met een vent van vijftig in ons bed. Bij mij zal het binnen drie dagen ook vijftig zijn. ... Ene van vierentwintig en ene van zesentwintig.

ROBERT: En allemaal in dat bed van een meter veertig breed.

RITA: Wat denkt hij wel? Ik heb mij gisteren al ingeschreven op vier dating sites.

ROBERT: Oma Dating?

RITA: Tinder! En achter vijf minuten had ik al een vinder. Is er hier ergens een gezellig cafeetje in de buurt waar dat ik maandag met hem kan afspreken?

ROBERT: Gij hebt er al met afgesproken of wat?

RITA: Als ge er eenenvijftig zijt en er is een gast van dertig die met u wilt afspreken, moet ge wel niet wachten tot dat hij hem bedenkt hé.

ROBERT: Mijn vrouw gaat voor vier dagen op reis met haar secretaris. Mijn secretaresse zit in 't bad met het lief van haar moeder. Mijn schoonbroer heeft vijfentwintig jaar lang naast mij gestaan in de piscine en wilt nu geknipt worden. En mijn zuster is er eenenvijftig en zoekt haar een nieuwe vinder op Tinder. Ben ik hier nu echt de enige normale die hier rondloopt? *Hij verlaat de woonkamer via de gang die naar de achterdeur gaat.*

ANJA: *Ze komt via de trap die naar boven gaat, de woonkamer binnen. Ze heeft haar gsm in haar hand.* Roberke, ik zie het echt niet zitten om die onderbroek van gisteren binnenste buiten...

RITA: *Geïrriteerd.* Zijt gij daar nu bijna rond in die badkamer? Het is maar dat ik ook een douche wil pakken.

ANJA: *Nijdig.* Ik doe geen twee dagen achter mekaar dezelfde onderbroek aan. Ja?!!

RITA: Stelt u voor dat ge als vent er twee van die soort in uw bed liggen hebt. *Ze verlaat de woonkamer via de trap naar boven.*

Anja krijgt melding van een sms bericht op haar gsm.

ANJA: *Ze kijkt naar het bericht. Enthousiast.* Oh! Oooohhhh!!!

De bel van de voordeur gaat.

ROBERT: *Off.* Ik kooom! *Hij is via de gang die naar de achterdeur gaat op weg naar de gang van de voordeur.*

ANJA: *Ze bemerkt Robert en trekt hem de woonkamer binnen.* Oh, Roberke! Ongelooflijk, maar Franky ziet het niet meer zitten met mijn zuster... maar wel weer met mij. Ongelooflijk hé. We kunnen voorlopig samenwonen in het appartement van zijn broer. Die is vanmorgen voor zijn eigen een madam gaan ophalen in Thailand. Dus ik moet hier en nu een nieuw onderbroek hebben, Roberke.

ROBERT: Ik kan wel geen onderbroeken toveren hé.

ANJA: *Terwijl ze via de trap naar boven de woonkamer verlaat.* En ik kan niet bij Franky gaan met mijn onderbroek van gisteren dat ik binnenste buiten aanheb.

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Ze heeft plastic handschoenen aan en heeft een wc borstel bij.* Meneir Maes, gij weer niet hebben gehoord bel van voordeure?

ROBERT: Ik ga hier zot worden hé.

YELENA: Zo ikke natoerlijk niet klaar zijn met mijne werk. *Speels.* Ik oe straks moeten vragen ik hier kan blijven slapen en morgen verder doene met kuisen van die toilette. Ze verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

ROBERT: Ooohhh!!

YELENA: Ze komt via de gang die naar de voordeur gaat snel weer de woonkamer binnen. Ze komt bij Robert en geeft hem een vriendschappelijk elleboogstootje. **Grapje, meneir Maes. Ik maken grapje.** Ze verlaat opnieuw de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

ROBERT: Ik ook. *Terwijl hij naar de bar gaat.* En plezier dat ik hier al gehad heb. Hij giet zich een whisky uit.

YELENA: *Off.* Vanuit de gang die naar de voordeur gaat. **Meneir!**

ROBERT: *Terwijl hij hevig met zijn hoofd van links naar rechts schudt, maakt hij vreemde geluiden.* Broeoeoeoeoe.

ROBERT: Ik ook. *Terwijl hij naar de bar gaat.* En plezier dat ik hier al gehad heb. Hij giet zich een whisky uit.

YELENA: Ze komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen. **Meneir, aan die voordeure zijn ene juffrouw met hele vele zakken.** *Speels.* Gij misschien beter beginnen opvangcentrum?

ROBERT: Een...?

EMMA: *Via de gang die naar de voordeur gaat, komt Emma de woonkamer binnen. Ze is hoogzwanger.*

ROBERT: Emma?!

YELENA: Gij kennen juffrouw? Ze komt bij Robert aan de bar en geeft hem speels een elleboogstootje. **Vele vrienden van oe hebben wel borsten hé, meneir Maes.**

ROBERT: En die die gene hebben, denken eraan om er hun te laten zetten.

EMMA: Dag, pa.

YELENA: Ah natoerlijk gij kennen juffrouwe. Zij zijn dochter van oe.

EMMA: Ik uih... Ik ben weer uit Schotland.

ROBERT: Ik zie het, ja.

YELENA: Zij zijn geweest op reize naar Schotland. *Tot Emma.* Ene weke, twee weke?

EMMA: Een jaar.

YELENA: Dat is wel hele lange. Dan gij waarschijnlijk niet zijn op de hoogte van alles hiere.

EMMA: Ge...?

YELENA: Meneir Maes nu doen job van madam Maes. En madam Maes doen job van meneir Maes. Madam Maes hebben buiten gegoooid secretaresse van meneir Maes en binnen gepakt secretaris. Madam Maes nu zijn op reis met secretaris. Secretaresse ook zijn buiten gegoooid bij vriend. Meneir Maes dan maar secretaresse voor 4 dagen binnen gepakt. Zoester van meneir hare man, niet meer hare man willen zijn, maar hare beste vriend. Hij willen nu hebben borsten en zijn vrouw. Dus zoester van meneir gevraagd hiere logeren. Ook twee andere madamme hier komen Resultaat: viele mensen, viele gebruiken toilette. Gelukkig meneir geven mij job voor kuisen die toilette.

EMMA: De tijd heeft hier blijkbaar niet stilgestaan.

ROBERT: *Hij kijkt naar haar buik.* In Schotland blijkbaar ook niet. Zijn dat nu mijn gedachten of is 't echt zo dat er wat kilo's bijgekomen zijn?

YELENA: De juffrouwe zijn precies enen beetje zwangere.

ROBERT: Allee gij. Ze vertrekt alleen en ze komt met twee weer.

EMMA: Ik kan dat uitleggen.

ROBERT: Ja, 't was spijtig dat ge van niets zou weten.

EMMA: Ik heb...

ROBERT: U laten doen, dat zie ik ook wel, ja. De juffrouw vertrekt hier een jaar geleden om naar de Schotse cultuur te gaan kijken. Maar 'k geloof dat de Schotten meer naar uw cultuur gekeken hebben dan gij naar die van hun.

EMMA: Op begrip zal ik dus bij u niet moeten rekenen.

ROBERT: Begrip! De juffrouw stopt midden in 't jaar met haar studies omdat ze haar hoofd moet leegmaken en ze vertrekt op reis. Iedere maand moeten we haar geld storten of ze gaat daar dood van armoede. Als ze terug naar huis komt, brengt ze, In plaats van een fles goed Schotse whisky, een kleine mee.

YELENA: Uwe papa precies beetje over zijne toeren.

ROBERT: Ge zoudt voor minder hé. Uw dochter vertrekt op reis en... 'k Mag er niet beginnen aan denken. Mijn dochter is in verwachting van een vent met een rok aan.

EMMA: Het is dat niet wat telt, hé pa.

ROBERT: Hij had beter... Die gasten hebben geen onderbroek aan. Ja, daar moest misserie van voortkomen. Naar een land gaan waar dat de venten geen onderbroek aanhebben. Ge weet toch van wie dat ge in verwachting zijt?

EMMA: Merci, hé pa. Voor wie aanziet ge mij wel? Denkt ge dat het daar alle dagen Vlaamse kermis geweest is misschien.

ROBERT: Nee, Schots doedelzak festival.

YELENA: *Tot Emma.* Kindje zijn van...?

ROBERT: Kindje zijn van man met grote doedelzak, ja.

BLACK OUT

VIJFDE SCENE

Vrijdag 27 juni 11u35.

Robert zit achter het bureau en schrijft een boodschappenlijstje.

ROBERT: Smeerboter. Bakboter. Aardbeienconfituur. Pruimenconfituur. Cola met suiker. Cola zonder suiker. Cécile, alstublieft hé zeg.

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Ze geeft een plumeau bij zich en tussen de band van haar broek zit een paar gele poetshandsschoenen. Ze blijft net binnen de gangopening staan en kijkt naar Robert.*

ROBERT: Die madam aan de kassa van Delhaize zal weer boven haar bril kijken als ze mij aan de kassa ziet. Always maandverbanden. Always tampons.

YELENA: Meneir Maes, gij nodig hebben maandverband en tamponne? *Speels.* Gij spelen als het zijn donker voor madam?

ROBERT: Dat is wat dat ik voor Cécile moet meebrengen van de winkel tegen dat ze weer is van haar jodelvakantie in Tirol.

YELENA: Aaahhh, ik noe begrijpen. Ik al denken: wat meneir Maes doen met tamponne? Sorry, ik hebben beetje tevele fantasie. Ik denken oewe dochter nu krijgen bijna baby.

ROBERT: Ah ja? Voor mij moet ze haar anders niet haasten.

YELENA: Zij doen gelijk mijne zoester voor zij zijn moeten bevallen. Beetje niet vele adem meer hebben. En zij krijgen meer en meer kramp. Hier zo. *Ze neemt haar onderbuik vast.*

ROBERT: Ja, als ge moet bevallen, kunt ge moeilijk kramp krijgen aan uw ellebogen.

EMMA: *Ze komt via de trap die naar boven gaat, de woonkamer binnen. Ik geloof dat het zover is.*

YELENA: Overenthousiast. Ik hebben gezegd hé! Ik voelen zij beetje moeten bevallen.

EMMA: *Ze begint enorm te kreunen en grijpt haar buik vast. Au. Aaaaauuuu!*

YELENA: Jadatte! Tot Robert, terwijl ze op weg gaat naar de trap. Gij binnenkort noe echt zijn opa, meneir Maes. *Ze komt nu bij Emma op de trap. Rustig aandoene, juffrouwe. Goed diep in en de uit ademen. Ik meedoen met oe. Ja. Ze ademt zelf rustig heel diep in en uit.*

ROBERT: Hij komt van achter het bureau en stapt naar voor het bureaugedeelte. Ooohhh. Wat gaan we hier nog allemaal beleven?

YELENA: *Ze komt snel bij Robert gestapt. Volgens mij gij zijn klein beetje over oewe toeren en kunnen beter ook goed diep in en de uit ademen, meneir Maes.*

ROBERT: *Hij negeert haar en stapt bij haar weg, naar de bar.*

EMMA: *Ze begint opnieuw enorm te kreunen. Au. Aaaaauuuu!*

YELENA: *Ze loopt snel naar de trap bij Emma. Jadatte. Wat is oer me datte? De juffrouwe zijn precies enen beetje nat. Volgens mij zijn oewe water enen beetje gebroken.*

ROBERT: *Ooohhh!!! Hij ademt nu heel snel in en uit.*

EMMA: *Ze begint opnieuw enorm te kreunen. Aaaaauuu!*

YELENA: *Gij moeten komen van die trap en zitten inne zetel, juffrouwe.*

ROBERT: *Hij blijft heel snel diep in en uit ademen.*

YELENA: *Meneir, gij kunnen helpen alstoeblief zetten oewe dochter daar inne zetel.*

ROBERT: *Hij stopt met in en uit ademen en kijkt naar Yelena. Hé?*

YELENA: *Gij moeten helpen om oewe dochter te zetten inne zetel. Ze schuift op de trap door naar boven Emma.*

ROBERT: *Terwijl hij naar de trap gaat. Reizen naar Schotland zou moeten verboden zijn.*

EMMA: *Ze begint opnieuw enorm te kreunen. Aaaaauuu!*

YELENA: *Niet overdrijve alstubelief. Is maar bevallen van baby.*

Robert en Yelena nemen Emma bij een arm en helpen haar de trap af.

ROBERT: *Tot Yelena. Zijn we wel goed bezig? Misschien moeten we...?*

YELENA: *Tot Emma. Opa zijne beetje over zijne toere. Ze neemt een dekentje dat op de rugleuning van de zetel ligt en legt het in de zetel. Anders worden de zetele nat hé. Ze neemt Emma terug bij de arm en samen met Robert doet ze haar zitten in de zetel.*

EMMA: *Ze kreunt enorm. Aaaaauuu!*

ROBERT: *Hij kreunt ook enorm. Aaaaauuu!*

YELENA: *Meneir Maes, gij ook moeten bevallen van baby? Tot Emma. En noe wij gaan were diep in en de uit ademen. Ja.*

De drie ademen diep in en uit.

EMMA: *Ze begint opnieuw enorm te kreunen. Au. Aaaaauuu!*

YELENA: *Ze kijkt terug naar Robert. Gij kunnen beter bellen amboelance, meneir Maes.*

ROBERT: *Ik kan het wel niet allemaal tegelijk doen hé. In en uit ademen en telefoneren. Hij gaat naar achter het bureau. Amboelance. ... Amboelance. 101.*

YELENA: *Dat zijne politie, hé meneir Maes. Gij willen hebben juffrouwe met combi naar kliniek worden gevoerd? Gij moeten bellen 112.*

ROBERT: *112. Zijt ge zeker?*

YELENA: *Ze stapt naar Robert bij de bureauruimte. Beslist. Ikke zijn zeker, gij moeten bellen 112 en gij moeten zeggen voor amboelance en niet voor brandweer.*

EMMA: *Ze begint opnieuw enorm te kreunen. Aaaaauuu.*

YELENA: *Ze gaat terug bij Emma. En gij noe kunnen bellen alstoeblief 112, meneir Maes?*
De telefoon gaat.

ROBERT: Dat kan nu toch niet.

YELENA: Wat niet kunnen, meneir Maes?

ROBERT: Dat het die amboelancedienst is om te vragen of dat ze moeten aanzetten.

YELENA: Gij zijne kleine beetje over oewe toere, meneir Maes. Wij moeten opnemen die telefoon. *Ze komt de telefoon opnemen.*

YELENA: Hallo met de kuisvrouw van de toilette van meneir Maes.

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox. Robert. Zijt gij dat?*

ROBERT: Wie is 't?

YELENA: Heidi aus Tirol. *Ze geeft de hoorn aan Robert.*

ROBERT: Hallo?

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox. Robert. Cécile hier. Alles oké daar?*

ROBERT: Ewel... Ja. Ja ja, alles oké hier.

EMMA: *Ze begint weer enorm te kreunen. Au. Aaaaauuu!*

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox. Zijt gij dat Robert?*

ROBERT: Gelukkig niet, nee.

EMMA: *Ze begint weer enorm te kreunen. Aaaaauuu!*

YELENA: Meneir Maes, kunnen gij nu alstoeblief bellen 112? *Ze gaat opnieuw bij Emma.*

ROBERT: Ge kunt wel niet bellen en gebeld worden terzelfdertijd hé.

EMMA: *Ze begint weer enorm te kreunen. Aaaaauuu!*

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox. Wat gebeurt er daar, Robert? Is Emma al gearriveerd?*

ROBERT: Ja. Ze was zelfs niet alleen als ze gearriveerd is.

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox. Heeft ze een gast meegebracht uit Schotland?*

ROBERT: Dan zouden ze met drie geweest zijn.

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox. Robert, zit gij aan de drank?*

ROBERT: Nee, maar 't zou er wel eens kunnen van komen.

EMMA: *Ze slaakt een enorme kreet. Aaahhh!!!*

YELENA: *Ze loopt snel terug naar Emma.*

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox.* **Robert, is dat ons Emma?**

YELENA: *Ze beweegt aan Emma's buik.* **Meneir Maes, ik denken die baby willen nu komen naar buiten.**

ROBERT: **Ooohhh!!!**

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox.* **Robert met wat zijn jullie daar bezig?**

ROBERT: **Ik vrees met een bevalling.**

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox.* **Met een...? Toch niet van ons Emma?**

ROBERT: **'t Is wel de enige die hier met een dikke buik rondloopt.**

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox.* **Maar hoe kan die nu moeten bevallen?**

ROBERT: **Omdat ze in de Schotse bergen gejojeld heeft.**

EMMA: *Ze slaakt een enorme kreet.* **Aaahhh!!!**

YELENA: *Ze trekt haar gele poetshandschoenen aan.*

ROBERT: *Tot Yelena.* **Met wat zijt gij bezig?**

YELENA: **Hygiëne zijne wel belangrijk, meneir Maes. En noe kanne die juffrouwe laten komen die baby.**

EMMA: **Aaahhh!!!**

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox.* **Robert, die moet wel naar de kliniek hé!**

ROBERT: *Tot Yelena.* **Zij moet wel naar de kliniek hé!**

CECILE: *Off. Men hoort Cécile via de klankbox.* **Robert, kunt ge al zien of dat het een manneke of een meiske is?**

ROBERT: **Ooohhh!**

BLACK OUT

ZESDE SCENE

Maandag 30 juni 16u35.

In het midden van de woonkamer staat een grote kinderwagen.

ROBERT: *Hij komt via de trap die naar boven gaat, de woonkamer binnen met een doos Pampers. Hij kijkt beneden aan de trap om zich heen, niet echt wetend wat met de doos aan te vangen. Hij gaat met de doos naar de achteraan de lage kast en zet ze daar op de grond. Ze vertrekt als een small, ze komt als een extra extra large weer. Hij wendt zich af, richting publiek. Hij gaat naar achter de zetel en schikt de kussens in de zetel. Dat mens bij die helpdesk was waarschijnlijk evenveel over haar toeren of ik. Ze mist haar van oproep en in plaats van een Hij doet het taalgebruik van Yelena na. amboelance Hij praat weer als zichzelf. voor een bevalling te sturen, vraagt ze een rampenplan aan voor een evacuatie van een brand in een appartementsgebouw van 34 verdiepingen. Hij is klaar met het schikken van de kussens en doet als een gek het geluid van loeiende sirenes na terwijl naar de salontafel komt. Hij neemt een fles sterke drank die op de salontafel staat en gaat ermee naar de bar. 6 combi's. 9 brandweerauto's, 14 ambulances. 14 Ambulances. Hij schikt de fles op het drankenrek. Hulpverleners genoeg zoudt ge denken. Hij wendt zich af, richting publiek. Niets van! Want een vrouw kan niet kiezen! Hij doet weer het geluid van loeiende sirenes na terwijl hij naar achter de kinderwagen gaat. Hij rijdt met de kinderwagen snel richting de bar. Twee politiecombi's escorteren ons naar die kliniek. Onderweg naar die kliniek, Hij rijdt van de bar naar middenvoor van het podium. Emma die haar moet blijven inhouden om niet te bevallen Hij stopt en wendt zich af, richting publiek. en 18 keren telefoon van ons Heidi Aus Tirol. Hij rijdt met de kinderwagen snel volledig rond de zetel en komt weer in het midden van de woonkamer waar de kinderwagen stond. Komen we bij de spoed en vragen ze of dat het echt dringend is. Neeeee! Hij rijdt heel snel nog eens hetzelfde rondje. We zijn voor ons plezier tegen 140 per uur achter twee combi's met loeiende sirenes naar de spoed komen gereden. Hij is komt de kinderwagen terug in het midden van de woonkamer en laat de kinderwagen wiebelen. Als ze driekwartier later uiteindelijk toch aan die bevalling beginnen is het eerste wat dat ze vragen: Is de vader mee? Wat moet ge dan antwoorden? Hij stopt met wiebelen. Nee, hij is nog aan 't jodelen in de bergen? Hij komt opnieuw naar de salontafel. Emma ziet dat niet zitten om alleen te bevallen en Hij neemt lege glazen die op de salontafel staan. vraagt aan die Poolse kuisvrouw om bij haar te blijven. Hij wendt zich af, richting publiek. Kunt ge het u voorstellen? Die heeft daar dus heel die bevalling lang ons Emma haar hand vastgehouden met haar gele plastieken handschoenen aan. Ge wordt zot. Hij gaat met de lege glazen naar de bar. Niet van dat wachten in de gang totdat die bevalling voorbij is. Hij wendt zich af, richting publiek. Maar van die Heidi aus Tirol die maar blijft bellen om te vragen of dat ik nu al weet of dat het een manneke of een meiske is. Hij plaatst de lege glazen op een plateau op de bar. Achter twee uren en zeventien minuten kan ik haar eindelijk zeggen dat het een meiske geworden is. Hij wendt zich af, richting publiek. En weet ge waarom dat ik achter drie uren en achtentwintig minuten Heidi aus Tirol zelf moeten opbellen heb? Om haar te zeggen dat er*

nog een manneke bijgekomen was. Nen tweeling! Hij gaat in de zetel zitten en neemt een krant die op de salontafel ligt.

CECILE: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen met papieren in haar hand. Zwak momentje? Ze gaat achter het bureau zitten.*

ROBERT: *Hij blijft zenuwachtig rondlopen in de woonkamer terwijl hij onophoudend ratelt. Als 't nu nog een Fransman, een Duitsers of in 't slechtste geval een Hollander geweest was, ik zou zeggen, ja. Maar een Schot! Stel u voor, ik word grootvader van kinderen van een vent met een rok aan. De grote lingeriefabrikant zijn schoonzoon is ene zonder onderbroek aan. Ge moet dat eens aan serieuze mensen vertellen. Maar ja, die kerel zonder onderbroek aan zullen we wel nooit te zien krijgen, die is gaan vliegen. Moest ze hem kennen, had ze hem meegebracht.*

CECILE: Wie zegt dat er geen vent is?

ROBERT: Ik heb hem in ieder geval niet gezien. Of zit hij nog altijd in één van die zeven plasticzakken vuile was die ze in de garage gezet heeft?

CECILE: Robert, alstublieft hé! Moet ik hier zo werken?

ROBERT: Gij kunt nog werken. Ik krijg mijn verstand niet eens meer op een rij.

CECILE: Dat is ook wel nooit uw sterkste kant geweest hé.

ROBERT: Ja ja, lach maar. Gij gaat daar allemaal veel te licht over. De juffrouw vertrekt om naar de Schotse cultuur te gaan kijken en een jaar daarachter brengt ze de Schotse cultuur mee naar huis.

CECILE: Ja, Robert, ze is jong en ge weet hoe dat dat gaat hé. Een accidentje is rap gebeurd.

ROBERT: Een accidentje! Dat zijn zo van die accidentjes waar dat ge heel uw leven de gevolgen van draagt. Ze was beter met haar fiets tegen een Schotse boom gereden. Met de buis van haar fiets te rechten, was het probleem opgelost.

CECILE: Robert, alstublieft hé! Dat is nu al twee dagen aan één stuk door dat ge hier loopt te zagen tegen mij. Het is zo en we zullen er ons moeten in schikken.

Er valt een stilte.

ROBERT: Weet ze al naar welke cultuur dat ze volgend jaar gaat kijken? Kwestie dat ik er mij kan op voorbereiden als ze met een Chinese kleine naar huis komt.

CECILE: En wie zegt er dat ze die Schot niet graag ziet en in verwachting wilde geraken van hem?

ROBERT: Graag zien! En waar is hij dan? Hé, waar zit die vent zonder onderbroek aan?

CECILE: Dat ik het niet weet, Robert.

ROBERT: Ik ook niet. Maar 'k kan het wel raden. Op zijn gemak een whisky'tje aan het drinken terwijl dat wij hier op ieder uur van de nacht mogen opstaan omdat zijn twee kinders hun tutter verloren hebben.

CECILE: En ik dacht dat ge tevreden zoude geweest zijn dat ge opie kon worden.

ROBERT: Ja, ik zat er echt op te wachten totdat mijn dochter met twee Schotse kinders naar huis kwam om opie te kunnen worden.

CECILE: Gij zijt gewoon kortzichtig. Moest ik dat aan Bruno vertellen...

ROBERT: Uwe Bruno kan mij een groot plezier doen. Een onderbroek ontwerpen voor ons dochter met een groot slot onderaan, waarvan wij alleen de sleutel heb.

CECILE: Het is uw volste recht van daar kwaad over te zijn. Van daar tegen haar over te zagen. Eén keer, twee keer, maar wel geen honderdvijftig keer hé. Dat kind durft waarschijnlijk niet eens uit haar kamer komen uit schrik dat ge weer gaat beginnen over die Schot en die twee kinders.

ROBERT: Het is al goed. Mij zult ge niets meer horen zeggen over die vent zonder onderbroek aan.

CECILE: En bij mij wordt het tijd dat ik naar de fabriek vertrek want Bruno zal al zitten wachten om verder te werken aan de nieuwe collectie.

ROBERT: Ja, vertrekt maar. Amuseert u maar. Laat mij maar achter met de miserie.

CECILE: Miserie!

ROBERT: Ja, gij denkt dat Schotse kinderen niet schreien misschien? Dat ze geen verse pamber aangedaan moeten worden.

CECILE: Ik ben er zeker van: Gij gaat een Pamperververser uit de duizend zijn. *Ze komt van achter haar bureau. En als ge ze een andere pamber aandoet: niet vergeten van een beetje talkpoeder op het poepke te strooien. ... Opie. Ze verlaat met een stapeltje papieren in haar hand, de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.*

ROBERT: 'k Had beter ons Emma haar poep met wijwater gewassen vooraleer dat ze naar Schotland vertrok. *Hij gaat in de zetel zitten. Ziet ge mij hier al dag in dag uit met die twee kinderen op mijn schoot zitten. Gedaan met de koffieklets met de buurvrouwen. Gedaan met naar de markt te gaan. Opie moet fruitpap maken, poepkes wassen en verhaalkes voorlezen. Hij neemt zijn kruiswoordraadselboekje dat in de zetel ligt. Klein kind? Hij denkt even na. Ukkepuk. Hij schrijft het in het kruiswoordraadselboekje.*

EMMA: *Ze komt de trap af. Robert ziet haar verschijnen en houdt zijn kruiswoordraadselboekje voor zijn gezicht. Ze gaat even in de kinderwagen kijken. Robert kijkt boven zijn kruiswoordraadselboekje naar Emma. Wanneer ze zijn richting uitkijkt, houdt hij zijn kruiswoordraadselboekje terug voor zijn gezicht. Ze gaat uiterst links in de zetel zitten. Robert kijkt na korte tijd via de zijkant van zijn kruiswoordpuzzel naar Emma. Zij kijkt voor zich uit.*

Eén van de baby's begint te huilen. Robert kijkt boven zijn kruiswoordraadselboekje uit naar Emma. Wanneer ze zijn richting uitkijkt, verdwijnt zijn gezicht terug achter zijn kruiswoordraadselboekje. Ook de tweede baby begint nu te huilen.

ROBERT: Losse zuigspenen die baby's in hun mond krijgen om ze tevreden te houden? ... Hij zegt het heel nadrukkelijk richting Emma. **Fopspeen.**

De baby's blijven huilen.

ROBERT: Van achter zijn kruiswoordraadselboekje. **Op mijn zenuwen werken ze niet.**

EMMA: Ze blijft voor zich uitkijken. **De dokter heeft gezegd dat het gezond is als ze eens schreien.**

ROBERT: Hij legt zijn kruiswoordraadselboekje op zijn schoot. Tegen mij heeft hij gezegd dat ik mij niet mag opwinden. Wel niet gemakkelijk in een huis waar dat er alleen maar opwindingsmomenten zijn.

EMMA: Ge zegt maar als ik moet weggaan hé.

ROBERT: Weggaan! En weet ge ook al naar waar? Bij die onzichtbare Schot?

EMMA: Gaat ge er weer over beginnen?

ROBERT: Wat hadt ge gedacht? Nu dat ge bevallen zijt, dat ik van blijdschap een vreugdedansje ging doen vanboven op een tafel?

EMMA: Ma zaagt er wel niet over.

ROBERT: Natuurlijk niet. Zij zal er ook geen last van hebben. Zij zit hele dagen op de fabriek terwijl dat ik voor kindermeid zal mogen spelen.

De baby's huilen steeds luider.

ROBERT: En geef die gasten hun tutter!!

EMMA: En roep zo niet. Ze gaat naar de kinderwagen om de baby's hun fopspeen te geven. Gij zijt veranderd sedert dat ik naar Schotland vertrokken ben.

ROBERT: Ik weeg nog altijd vierenzeventig kilo, 'k ben nog altijd een meter tweeënzeventig groot en 'k heb nog altijd een drieënveertig van voet. Gij vertrekt alleen en ge komt met drie weer. Geen die meer veranderd is dan gij, vrees ik.

De baby's stoppen met huilen.

EMMA: Ze wiebelt met de kinderwagen. Ge zult er u toch moeten bij neerleggen. Ze zijn er en ze zullen er blijven.

ROBERT: Maar de vader is blijkbaar niet gebleven. Die is gaan vliegen.

EMMA: Terwijl ze terug in de zetel komt zitten. Ze legt haar voeten op de salontafel en begint op haar gsm te tikken. Hij komt misschien nog.

ROBERT: Misschien!

EMMA: Hij denkt erover na.

ROBERT: *Hij wijst op de kinderwagen.* Hij had misschien ook beter daar over nagedacht vooraleer dat hij eraan begon.

EMMA: Robby woont al jaren in de Schotse bergen. Het zou een hele aanpassing zijn voor hem.

ROBERT: Ik heb er anders niet de minste moeite mee. Mijn verplichte aanpassing verloopt zonder problemen. Ge hebt daar met die kerel in de bergen gezeten. Daar hebt ge in d' hoogte gezeten, maar hier zijt ge wel laag gevallen.

EMMA: Als ge Robby ziet, zal hij u direct bevallen.

ROBERT: De kans is klein, vrees ik. Hij jodelt eerst wat met u in de bergen en als er misserie van voortkomt, stuurt hij u weer naar beneden. Hoe noemt hij zijn dienst daar? Jodelservice in de Schotse bergen?

EMMA: Ik zie hem graag en dan is zoiets gebeurd voordat ge het beseft.

ROBERT: Dat is het verschil tussen u en mij hé. Als ik dat met u moeder deed, beseften we wat dat er ging gebeuren. Gij deed het met die Schot en het was gebeurd voordat ge het beseft. En wat doet die kerel daar in de bergen? Juist maar jodelen?

EMMA: Hij is schapenboer.

ROBERT: Ge wilt dus zeggen dat ge met een Schotse schapenboer in de bergen... Ja, meer moet dat niet zijn hé.

EMMA: Ik was verloren gelopen in de bergen en...

ROBERT: Hij heeft u de weg getoond naar zijn stal. Daar hebt ge voor vader en moeder schaaap gespeeld en voor dat ge het beseft waar er twee lammekes.

EMMA: *Ze wordt heel kwaad en veert recht uit de zetel.* Als ge nu niet stopt, dan pak ik mijn koffers en ben ik weg. Dat is nu al van als ik gearriveerd ben dat ge tegen mij aan het zagen zijt. Wel, ik wil u gezaag niet meer horen. Ik ben het beu. *Ze gaat naar de kinderwagen.* Ik zal mijn kinderen wel zelf opvoeden. Ge zijt bedankt voor de vriendelijke ontvangst. *Ze draait de kinderen wagen en rijdt ermee naar de gang achteraan.*

ROBERT: Ge... *Hij wil duidelijk kwaad in de tegenaanval gaan, maar hij houdt zich in. ... Hij wil een tweede keer kwaad in de tegenaanval gaan, maar hij houdt zich opnieuw in.* Ja, luistert... Uih... Kijk... Ge moet dat verstaan hé. Gij komt thuis achter een jaar met... Een mens zou voor minder eens een dag of twee over zijn toeren gaan.

EMMA: Is uw koleire over?

ROBERT: Nee. Maar 'k zal mij inhouden.

Er valt een stilte.

EMMA: Eigenlijk meende ik dat niet.

ROBERT: Dat ge ging weggaan?

EMMA: Ja. Ik weet ook niet waar naartoe. Ik heb dat gezegd omdat ge zoudt gestopt zijn met zagen.

ROBERT: Dat verandert de zaak natuurlijk.

EMMA: Nu dat ge weet dat ik blijf, gaat ge toch niet weer beginnen.

ROBERT: Ik had alleen alles anders gepland. Ik heb gedacht: als ons Emma met een gast naar huis komt, dan kan hij bij ons in de fabriek werken. Als ik met pensioen ga, kan hij directeur worden en...

EMMA: Als Robby naar hier komt, zal hij toch werk moeten zoeken.

ROBERT: Ja en een schapenboer die een bedrijf van lingerie leidt, is de ideale combinatie hé. Hij draagt wel zelf geen onderbroek, maar voor de rest...

EMMA: Goeie gewoontes kunnen geleerd worden.

ROBERT: Zeker dat. Van het moment dat hij hier toekomt, een broek aan.

EMMA: Ik zou eigenlijk wel eens naar de fabriek willen gaan. Kijken hoe dat ma het stelt in haar nieuwe job.

ROBERT: Ze doet van hele dagen niets anders of reorganiseren. Verleden week kwam ik daar binnen en 'k meende dat ik in de verkeerde fabriek zat.

EMMA: 'k Ben benieuwd. *Ze gaat naar de gang waarin de voordeur zit.*

Eén baby begint te huilen.

ROBERT: *Hij kijkt naar de kinderwagen. Uih... Misschien kunt ge dat beter niet doen.*

EMMA: Is ze daar niet?

ROBERT: Ja ja, ze is daar wel.

EMMA: Maar?

De tweede baby begint nu ook te huilen.

ROBERT: Ze zal het te druk hebben. Ze is zodanig bezig dat ze haar eigen voorbij loopt.

EMMA: *Ze kijkt naar de kinderwagen. Speels, ondeugend. Volgens mij gaat gij het hier ook druk hebben. Ze wuift ondeugend naar Robert. Dag, pa. Ze verlaat de woonkamer via de gang naar de voordeur.*

ROBERT: 't Is van uw familie dat ge het moet hebben. *Hij kijkt naar de kinderwagen. Ge zijt goed bezig. Doe zo voort. De baby's beginnen nog luider te huilen. Hij gaat naar de kinderwagen en doet het geluid na van een schaap. Beieiei. Beieiei. De baby's stoppen met huilen en beginnen te lachen.*

YELENA: *Ze is, terwijl Robert een schaap nabootst, via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnengekomen. Ze heeft een emmer met daarin een dweil en een trekker bij zich. Ze lacht.* **Meneir Maes, gij doen na schaap.**

ROBERT: Na doen en zijn. Alle twee.

YELENA: Gij zijn dus nu opie schaap.

ROBERT: Opie schaap, ja. Den bleiter van de familie.

YELENA: Gij nu zijn oppas van de twee baby?

ROBERT: Met een lichte vrijwillige dwang aanvaard.

YELENA: En gij kunnen dat?

ROBERT: *Hij opent zijn beide armen en neemt een opschepperige houding aan.* **Voor u staat er een gediplomeerden pamperververser en talkpoeder op de poepstrooier.**

YELENA: Gij zijn nu waarschijnlijk wel heel blij gij zijn opie?

ROBERT: Zal wel zijn. Ik heb juist een lachsessie van meer of een half uur achter de rug.

YELENA: Ik wel nog hebben vader van twee baby niet geziene.

ROBERT: Troost u, ik ook niet.

YELENA: Hij zijn niet hiere?

ROBERT: Nee, hij zit nog boven.

YELENA: Ik niet goed begrijpen, meneir Maes.

ROBERT: Hij zit nog op zijn berg. 't Is een jodelaar.

YELENA: Ik nu nog veel minder goed begrijpen.

ROBERT: *Hij doet het taalgebruik van Yelena na.* **Mijn dochter zij gaan op reis. Zij komen in Schotland man tegen zonder onderbroek. Zij worden bovenop berg verliefd op man zonder onderbroek. Zij doen ook uit haar onderbroek en hebben gehad seks met man. Zij zijn zo verliefd op man, zij willen baby van hem. Zij moeten hebben veel gejojeld met man, want zij hebben gekregen twee baby.**

YELENA: En waarom man zonder onderbroek niet komen mee naar hiere?

ROBERT: Omdat er daar nog vierenzeventig andere zijn die hem niet kunnen missen.

YELENA: En hij moeten met allemaal joodelen?

ROBERT: Vierenzeventig schapen.

YELENA: Ah, ik begrijpen nu. Hij zijn... *Ze bootst het geluid van een schaap na.* **Beieiei...boer.**

ROBERT: Ja, 't is een... *Hij bootst het geluid van een schaap na.* **Beieiei...boer.**

YELENA: En daarom gij doen geluid van schaap na voor de twee baby.

ROBERT: Kwestie als hij hier ooit toekomt dat ze al een beetje in de juiste sfeer zitten.

YELENA: Hier alles wel zijn beetje special, meneir Maes. Meneir doen werk van madam. Madam doen werk van meneir. Dochter doen joodelen en hebben nu twee baby. Twee baby hebben niet papa. Papa worden vervangen door pépé. Beetje speciale familie hiere. Ze verlaat met haar emmer en dweil de woonkamer via de trap naar boven.

De bel van de voordeur gaat.

ROBERT: Terwijl hij naar de gang gaat die naar de voordeur gaat. Hij doet het taalgebruik van Yelena na. **Beetje wreed speciale familie hiere.** Hij verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.

Enkele ogenblikken later komt Anja, via de gang die naar de voordeur gaat, heel snel de woonkamer binnen gestapt en gaat in de zetel zitten. Ze draagt een bloes en rok en een heel donkere zonnebril. Ze kijkt gewoon voor zich uit.

ROBERT: Hij komt al pratend via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen. En, valt het mee in dat appartement van zijn broer?

ANJA: Ze blijft gewoon voor zich uit staren.

ROBERT: Ja, op de zeventiende verdieping moogt ge natuurlijk geen hoogtevrees hebben.

ANJA: Ze draait zich in de zetel met haar rug naar Robert.

ROBERT: Heel wat minder enthousiast. **Ge...** Weer overdreven enthousiast. En weer grote liefde?

ANJA: Ze draait zich nu om naar Robert en zet haar zonnebril af. Ze heeft twee blauwe ogen. Sarcastisch. **Zal wel zijn.**

ROBERT: Weer problemen met die vrijer van u? Ge gaat daar binnenkort toch eens een oplossing moeten voor vinden. Heeft hij u weer geslagen?

ANJA: Wat denkt ge? Dat ik van zelf blauw uitgeslagen ben?

ROBERT: Het wordt tijd dat die kerel opgepakt wordt. Dat ze hem eens een tijdje in de gevangenis steken. Heeft hij weer een kortsluitingske gekregen?

ANJA: Het is mijn zuster haar schuld. Die is gewoon labiel.

ROBERT: Zij ook.

ANJA: Wie dan nog?

ROBERT: Awel... Hij!

ANJA: Ik dacht, nu dat die affaire tussen mijn zuster en Franky gedaan is, zal ze wel weer contact willen met mij. Aangezien dat ze nu weer alleen in haar bad zit, ga ik haar haar badeend weergeven. Ik bel, maar er doet niemand open. Ik zie dat de achterdeur openstaat en ga langs daar naar binnen. Ik hoor lawaai in de badkamer en...

ROBERT: En?

ANJA: Ze had die badeend toch niet nodig, want Franky zat weer bij haar in dat bad.

ROBERT: Dat meent ge nu toch niet.

ANJA: Ik vraag: Wat heeft dat te betekenen? *Ze doet Franky na.* 'Ziet ge niet dat ik weer een affaire begonnen ben met haar, dwaze kalle (stom mens)?'

ROBERT: Heeft hij...?

ANJA: Ja, hij heeft dwaze kalle (stom mens) tegen mij gezegd.

ROBERT: En dan heeft hij u...

ANJA: Nee, dat was achter dat ik gezegd heb dat ik toch niet meer geïnteresseerd was in zijn piccolo die sedert dat hij zijn Plechtige Communie gedaan had niet meer gegroeid was.

ROBERT: Gij hebt gezegd dat...

ANJA: En dan heeft hij mij van de eerste keer twee blauwe ogen geklopt.

ROBERT: Die gast heeft zijn eigen echt wel niet onder controle. En nu?

ANJA: Kom ik vragen of dat ik voorlopig weer hier kan logeren.

ROBERT: Dat gaat wel zomaar niet, hé Anja.

ANJA: Is die kamer dan bezet?

ROBERT: Nee, die kamer is niet bezet. Maar Cécile is wel al weer van reis.

ANJA: En die gaat daar een probleem van maken?

ROBERT: Dat zou wel eens goed kunnen zijn dat die daar een probleem gaat van maken, ja.

ANJA: Ze is dus al vergeten dat ik haar altijd wel gerespecteerd heb.

ROBERT: Uih...? Ge hebt het over?

ANJA: Ik ben wel achter haar rug nooit iets begonnen met u hé.

ROBERT: Misschien was dat ook wel de bedoeling niet.

ANJA: En ik heb in al die jaren nochtans dikwijls de kans gehad hé.

ROBERT: Ge...?

ANJA: Geef toe. Ge vond mij aantrekkelijk. *Ze neemt een uitdagende pose aan.*

ROBERT: Uih, Anja...

ANJA: *Ze blijft, zonder aandacht aan Robert te schenken, maar doorratelen. Ze draait zich met haar rug naar Robert en draait sierlijk met haar kont naar hem.*

En ge vindt mij nog altijd aantrekkelijk.

ROBERT: Hallo, Anja...

ANJA: *Ze draait zich terug naar Robert. Ik ben... Ze knoopt haar bloes open. ... altijd een eersteklas secretaresse voor u geweest.*

ROBERT: *Uih, Anja, misschien kunt ge... Hij probeert haar bloes weer dicht te knopen.*

ANJA: *Ze draait zich weg van Robert. Ze stapt een paar passen weg en draait zich dan terug om naar Robert. Ze blijft maar doorratelen. Geef maar toe, had ik het gevraagd, ge had 'ja' gezegd.*

ROBERT: *Hij wuift naar haar om haar aandacht te trekken. Hallo, Anja. Hallo.*

ANJA: *Moest ik het nu vragen, ge zoudt nog altijd 'ja' zeggen. Ze neemt een uitdagende pose aan. Ze blijft doorratelen zonder echt aandacht aan Robert te schenken. Want ge vindt mij nog altijd aantrekkelijk. Maar weet ge waarom dat ik het u niet ga vragen? Ze knoopt haar bloes terug dicht. Omdat ik weet dat gij een echte vriend zijt. Een vriend die er niet op uit is om seks met u te hebben. Een vriend die, als ge in de shit zit en hem vraagt: Kan ik bij u logeren, onmiddellijk 'ja' zegt.*

ROBERT: *Uih, Anja.*

ANJA: *'Ja' dus. Ze verlaat de woonkamer via de trap die naar boven gaat.*

ROBERT: *Ooohhh!*

Terwijl Robert kreunt, komt Yelena via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen.

YELENA: *Meneir hebben tandenpijne?*

ROBERT: *Nee. Maar als het zo voortgaat zal ik binnenkort wel een hersenvliesontsteking hebben, denk ik.*

De baby's beginnen te wenen.

ROBERT: *Ooohhh! Hij gaat naar de kinderwagen en begint te knorren als een varken.*

De baby's beginnen te lachen.

Wanneer Robert andermaal begint te knorren als een varken, komt Bruno via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. De baby's lachen. Hij blijft bij de gang staan en kijkt naar Robert. Na korte tijd kucht hij.

ROBERT: *Hij stopt met knorren als een varken en kijkt achterom.*

BRUNO: *Problemen?*

ROBERT: *Ah hier zie, De man die vier dagen mijn vrouw gezelschap gehouden heeft. Problemen? Ik doe juist een beetje een varken na.*

BRUNO: *Hebt ge nog meer van die eigenaardige gewoontes?*

ROBERT: *Sedert dat ons twee Schotse vrienden hier zijn, heb ik nog maar weinig normaal kunnen doen. En hoe is 't met u?*

BRUNO: Zie ik er niet schitterend uit?

ROBERT: Zal wel zijn. Maar welk een vent zou er niet gelukkig zijn als 't hij vier dagen lang naar een andere vent zijn vrouw haar billen mogen kijken heeft.

BRUNO: Voor alle duidelijkheid: mevrouw Maes haar billen interesseren me niet.

ROBERT: 't Is wel best dat ze het niet hoort, hé kameraad.

BRUNO: De billen van mevrouw Maes behoren u toe en laten we dat zo houden.

ROBERT: En enig idee waar dat mijn billen nu zijn?

BRUNO: Mevrouw Maes wou, vooraleer we samen een klant gaan opzoeken, eerst nog iets doornemen op haar kantoor. Ze heeft me gevraagd u daarvan op de hoogte te brengen en hier nog efkes op haar te wachten.

ROBERT: Allee merci.

BRUNO: *Hij wijst naar de kinderwagen.* Dat zijn ze?

ROBERT: Ja, rechtstreeks geïmporteerd uit Schotland.

BRUNO: En uw dochter?

ROBERT: Heeft in Schotland haar plan getrokken zonder mij. Hier gaat het precies al wat minder.

BRUNO: En, het is...

ROBERT: Een tweeling geworden, ja. Ene keer geprobeerd, twee keren prijs. Hebt gij nog nooit aan een prijskamp meegedaan?

BRUNO: Kinderen zijn niet echt mijn ding.

ROBERT: Ge zijt meer de man van de losse flodders.

BRUNO: Is een bewuste keuze.

ROBERT: Zal wel zijn. Bezint vooraleer ge eraan begint. De man die het blijven proberen niet laten kan. Pas op, misschien hebt ge wel gelijk.

BRUNO: Ge bedoelt?

ROBERT: Toen we elkaar kusten, begonnen de lusten. Toen kwamen de gasten en begonnen de lasten. Nog nooit last gehad van 'pech onderweg'?

BRUNO: Ge hebt het over?

ROBERT: Stel u voor dat er hier volgend jaar twee liggen te jodelen in die kindervoiture.

BRUNO: Ik vrees dat ik iets moet hebben gemist.

ROBERT: Dat er hier twee tiroleriens naar u liggen te zwaaien. Zo twee kleine pagatters die in plaats van gebreide sokskes, lederhosen aan hebben.

BRUNO: Ik ben gesteriliseerd.

ROBERT: Een knip in het fabrikagesysteem.

BRUNO: Als er een vrouw beweert zwanger te zijn van mij, sta ik met een gerust hart een DNA staal af.

ROBERT: Dus binnen negen maanden ga ik u niet moeten vragen of dat ge een beetje speeksel teveel hebt.

BRUNO: Om voor eens en voor altijd duidelijkheid te creëren: ik ben met uw vrouw vier dagen op zakenreis geweest en heb niet de kamer met haar gedeeld.

ROBERT: Een kerel met karakter hé gij.

BRUNO: De eerste avond van onze zakelijke uitstap was ik via mijn favorieten datingapp trouwens een afspraak aan het maken met een andere getrouwde vrouw.

ROBERT: Ge zat naast mijn vrouw, maar ge dacht aan een anderen man de zijne.

BRUNO: Momenteel val ik op dames op leeftijd.

ROBERT: 't Steekt op geen jaarke. Een specialleke, hé gij.

De baby's beginnen te huilen.

BRUNO: Is de reden waarom kinderen niet aan mij besteed zijn.

ROBERT: *Overdreven. Aan mij wel. Hooo, ik ben er zot van! Als ik het had geweten: ik had al tien jaar vroeger gevraagd om opie schaap te mogen zijn. Hij doet het geluid van een schaap na. Beieieieiei. ... Beieieiei.*

De baby's huilen nog luider.

ROBERT: *Of opie zwijntjes. Hij begint nu te knorren als een varken.*

De baby's stoppen met huilen en beginnen enorm te lachen.

YELENA: *Ze komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen. Meneir Maes, ik hebben oe dringend nodig. Ik kuisen die ramen en staan vanboven op diene ladder. Maar diene ladder altijd doene zo. Ze maakt handgebaren van links naar rechts. Ik denken: voor ik vallen van diene ladder, meneir Maes vragen om vaste te houden diene ladder.*

ROBERT: Dat gaat moeilijk gaan, want ik had mij juist geëngageerd op de kinderboerderij.

YELENA: De nieuwe man van madam Maes toch kunnen doen lachen twee baby.

BRUNO: Maar enfin. Hoeveel keer moet ik dat nu nog zeggen: ik heb niets met haar.

YELENA: Gij zeggen dat of gij menen dat?

BRUNO: *Geërgerd praat hij als Yelena. Ik menen dat, ja?*

YELENA: Gij vier dagen zijn met madam alleen en gij niets hebben gedaan met madam. Gij zijn een beetje abdenormaal of wat? *Ze neemt Robert bij de arm vast. En meneir Maes nu meekomen met mij voor vasthouden diene ladder. Ze verlaat samen met Robert de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat.*

De baby's beginnen weer te huilen.

BRUNO: *Hij wordt zenuwachtig en stapt weg van de kinderwagen. Nee. Nee, ge gaat niet weer beginnen hé. Hij draait zich nu om en wijst naar de kinderwagen. Ge stopt nu.*

De baby's blijven gedurende zijn volledige volgende tekstblok huilen.

BRUNO: *Elke keer als hij 'Nu' zegt, wijst hij agressief naar de kinderwagen. Nu. ... Nu. ... Nu. Hij stapt helemaal de andere kant van de woonkamer uit. Ik krijg het hé. Ik... Hij draait zich nu terug om naar de kinderwagen. Nee, ge moet er niet op rekenen. Geen sprake van. Hij gaat in de zetel zitten. Ik ... doe ... het ... niet. Hij kijkt van de kinderen weg en steekt in beide oren een wijsvinger, even later kijkt hij weer terug naar de kinderwagen. Niet. Doordat de baby's blijven huilen, wordt hij hypernerveus. Hij veert recht, stapt kordaat naar de kinderwagen en begint als gek te knorren als een varken.*

De baby's beginnen enorm te lachen.

RITA: *Ze komt via de trap de woonkamer binnen. Stoor ik?*

BRUNO: *Hij weet zich geen houding aan te nemen. Excuseer. Ik werd gedwongen om...*

RITA: *Als ik eerlijk mag zijn was het wel juist gelijk of dat ge een varken waart die last had van een stressaanval.*

BRUNO: *Kinderen zijn niet zo mijn ding.*

RITA: *Die van mij passen niet echt meer in een kindervoiture. 21 en 22. Rita, de zus van Robert.*

BRUNO : *Ah gij... Bruno, de rechterhand van Cécile in het bedrijf.*

RITA: *De man die vier dagen met mijn schoonzus op stap geweest is.*

BRUNO: *letwat gepikeerd. En die er daar geen affaire mee gehad heeft en er ook gene mee wilt. Madam Maes is mijn type niet en ik wil mijn werk en mijn privé strikt gescheiden houden. Ik heb trouwens vanavond nog een date met een andere dame.*

RITA: *Ja, dan wordt het moeilijk. Tenzij dat ge met twee madammen terzelfdertijd...*

BRUNO: *Er volgt een klein lachje. Misschien moeten we ons privéleven maar een beetje voor onszelf houden.*

RITA: *Ja, ik kan, zoals het er bij mij thuis nu aan toe gaat, mijn privé ook beter niet aan iedereen zijn neus hangen. Dat mijn vent tegenwoordig meer in een rok dan in een broek rondloopt, kan best beter niet iedereen weten.*

BRUNO: *Ah oei. Pijnlijk zeker?*

RITA: De eerste confrontatie met hem als madam is ondertussen al een paar jaar geleden.

BRUNO: En is het de bedoeling dat hij een architect onder handen neemt om grote verbouwingen te doen of...?

RITA: Hij heeft beslist dat het een D cup wordt. En voor de rest hoop ik dat, als ze zijn borsthaar epilieren, hij er een hele maand uitslag aan over houdt.

BRUNO: De relatie is definitief voorbij.

RITA: Sedert dat ik hem verleden week met een vent in ons eigen bed betrapt heb wel, ja. En pas op, die vent lag dan nog op de plaats waar dat ik normaal lig hé. Een uur daarachter stond mijn profiel al online op vier datingsites. In plaats van één van vijftig, ga ik er mij twee van vijfentwintig pakken.

BRUNO: En, al reactie?

RITA: Vanavond spreek ik hier op de markt af met mijn eerste date.

BRUNO: Oh, span...nend. Pas op, ik ben er zeker van: het ga meevallen.

RITA: Ah ja?

BRUNO: Zeker weten. Gij zijt wel een madam met uitstraling hé. Geen seut van in de vijftig. Nee echt... Persoonlijk vind ik u... Ja, ik zal het nu ineens ook maar zeggen: ik zit in een periode dat ik val op vrouwen van een zekere leeftijd.

RITA: Echt?

BRUNO: Ja, ik vind het fantastisch. Die staan niet alle dagen meer op de weegschaal om te kijken hoeveel dat ze wegen. Weg met al die complexen. Als ge er met afsprekt geen dilemma's van wel of geen seks. Die denken gewoon: ik ga misschien nooit geen kans meer hebben van zo een jonge gast en...

RITA: Dus gij zijt er van overtuigd dat ik nog van de straat ga geraken?

BRUNO: Daar moet ge geen second aan twijfelen. *Hij kijkt op zijn horloge.* Oh sorry, maar ge gaat mij moeten excuseren. *Hij neemt zijn gsm uit zijn broekzak en toets een nummer in.* Ik had aan mijn date voor vanavond beloofd dat ik haar in de vooravond zou bellen om af te spreken. *Terwijl hij naar het bureau gaat.* Sorry, maar ik moet nu efkes.

De gsm van Rita gaat af.

RITA: Geen probleem, ik krijg toch ook juist telefoon.

Terwijl Bruno achter het bureau gaat zitten, met zijn rug naar Rita, haalt Rita haar gsm uit haar broekzak en gaat in de zetel zitten, met haar rug naar Bruno. Bruno belt naar Rita. Zij is zijn date.

RITA: Hallo?

BRUNO: Hallo. Met Maggy?

RITA: Ja. Met Joris?

BRUNO: Ja, met Joris van de datingsite. Cava?

RITA: Ja ja, cava. En met u?

BRUNO: Ja, alles onder controle. Ik kijk er echt naar uit om u in levende lijve te ontmoeten. Spannend hé, een blind date.

RITA: Hoo, ik heb ook dat gevoel. Spannend hé, een blind date.

De baby's beginnen te huilen.

BRUNO: Uih... Maggy, mag ik u iets vragen?

RITA: Natuurlijk. En, Joris, ik sta voor alles open hé.

BRUNO: Ik hoor precies baby's op de achtergrond. Kan dat zijn dat dat uw kleinkinderen zijn?

RITA: *Ze lacht.* Nee, mijn twee zonen doen het wel, maar liefst niet voor de serieus. Ik dacht dat dat geluid van die baby's van bij u kwam.

BRUNO: Nee, baby's zijn niet echt mijn ding.

RITA: Maar toch hoor ik ze.

BRUNO: Nee, ik hoor ze bij u.

RITA: Ik ben het wel zeker dat dat geluid van bij u komt.

RITA/BRUNO: *Terzelfdertijd. Momentje. Beiden kijken nu naar de kinderwagen die tussen hen in staat.*

RITA/BRUNO: *Terzelfdertijd. Joris? Maggy?*

BLACK OUT

ZEVENDE SCENE

Dinsdag 1 juli, 09u30.

Robert zit in de zetel met zijn kruiswoordraadselboekje. De kinderwagen staat voor de bureauruimte.

ROBERT: Ontlasting? ... **Babykeutel.** Een baby begint te huilen. Hij gaat in de kinderwagen kijken. Nee, ventje dat nog geen naam heeft. Ge steekt uw vingerke niet in het neuzeke van uw zusterke dat nog geen naam heeft. Hij doet alsof hij de baby zijn hand weghaalt bij de andere baby. **Voilà zie.** De baby stopt met huilen. **Ah dag, hoor. ... Ah, dag hoor.** Hij wuift nu naar de baby's. **Kijk eens wie dat er hier is. Opie schaap.** Hij doet het geluid van een schaap na. **Beieiei. Beieiei.**

De bel van de voordeur gaat.

ROBERT: Allee, dat ook nog. Hij verlaat de woonkamer via de gang die naar de voordeur gaat. Hij verdwijnt even maar steekt haast onmiddellijk daarna zijn hoofd weer om de hoek. Hij doet op een totaal andere, veel zwaardere manier een schaap na. **Beieiei.** Hij verdwijnt nu in de gang.

Enkele seconden later komt hij via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer weer binnen. Hij hapt naar adem. Hij hapt een tweede keer overdreven naar adem.

Uit de gang die naar de voordeur gaat, komt Robby de woonkamer binnen. Hij draagt Schotse kledij.

ROBBY: Daddy?

ROBERT: Hij haalt nu nog meer overdreven adem en doet precies of hij gaat stikken.

ROBBY: Problemen?

ROBERT: Gemaakt. Neeeee.

ROBBY: Alles oké?

ROBERT: Overdreven. Tuuuurlijk.

ROBBY: Ik ben...

ROBERT: De Schot van de doedelzakfeesten.

ROBBY: Hij begrijpt het even niet. Ik ben Robby.

ROBERT: Momentje, want 't wordt echt een beetje ingewikkeld, hé kameraad. Ge zijt een Schot, maar ge spreekt evengoed Vlaams of ik en mijn schoonmoeder samen.

ROBBY: Ik ben geboren in Hemelveerdegem.

ROBERT: Een Hemelveerdegemse Schot. Allee, we gaan erop vooruit.

ROBBY: Ik ben daar geboren en als ik 18 was, ben ik vertrokken naar de Schotse bergen en daar gebleven.

ROBERT: En sedertdien zit ge in de bergen tussen de... *Hij doet het geluid na van een schaap. ... beieieiei, schapen.*

ROBBY: Ja, ik ben de gelukkige schapenboer van een kudde van ondertussen 44 schapen.

ROBERT: 46.

ROBBY: *Met een lachje.* De periode van lammeren is voorbij, dus voorlopig zal het 44 blijven.

ROBERT: Hier in België lammeren ze het hele jaar door. *Hij wijst naar de kinderwagen.*

ROBBY: Dat zijn...?

ROBERT: Ja ja, 't zijn echte Schotten.

ROBBY: *Hij gaat in de kinderwagen kijken.* Twee?

ROBERT: Ja, g' hebt u best gedaan.

ROBBY: Ik wist niet dat...

ROBERT: Als ge geen gsm's hebt, kunnen we u natuurlijk niet bereiken om het u te zeggen.

ROBBY: *Enthousiast.* Hij kijkt naar Robert. En die zijn van...?

ROBERT: Zeker weten, van u.

ROBBY: *Hij kijkt opnieuw in de kinderwagen. Hij kijkt nu opnieuw naar Robert. Heel enthousiast.* Ik ben vandaag waarschijnlijk de gelukkigste mens die er rondloopt. *Fantastisch!* Hij kijkt nu terug naar Robert.

ROBERT: *Hij doet Robby na. Heel enthousiast.* Fantastisch! ... Maar 'k ben wel blij dat ze van u en niet van mij zijn.

ROBBY: Maar ge zijt wel blij dat ge opa geworden zijt.

ROBERT. Opie. ... Schaap.

ROBBY: Schaap?

ROBERT: Opie schaap. *Hij doet het geluid van een schaap na. Beieieiei.*

ROBBY: *Hij maakt hem met een gebaar duidelijk dat hij het niet begrijpt.*

ROBERT: Als ze schreien doet ge een schaap na. *Hij doet een schaap na. Beieieiei.* En stoppen ze meestal met schreien. Doen ze dat niet, dan doet ge... *Hij doet nu een varken na.* En stoppen ze zeker.

Emma komt via de trap die naar boven gaat, de woonkamer binnen. Ze blijft op de trap staan.

EMMA: Bolleke?!

ROBBY: Knolleke!

Emma komt de trap af, omhelst en kust Robby.

ROBERT: Hij kijkt naar het kussende koppel. g' Hebt er wel al twee hé.

ROBBY: Hij komt los uit de omhelzing. Proficiat, mammié.

EMMA: Proficiat, pappie.

Opnieuw kussen ze elkaar.

ROBERT: Proficiat, opie.

ROBBY: Sorry dat ik er niet bij was bij de bevalling.

ROBERT: 't Was de attractie van ons leven. 6 combi's. 9 brandweerauto's, 14 ambulances. Toeters en bellen in overvloed.

ROBBY: Tot Emma. En hij meent dat?

EMMA: Er was een misverstand doordat die madam van de helpdesk onze vraag om een ambulance voor een bevalling te sturen verwisseld had met een grote brand in een appartementsgebouw. De burgemeester had daardoor het rampenplan afgekondigd en...

ROBERT: En, weet ge toevallig al hoe dat ge ze gaat heten? 't Is maar dat ik het een beetje gênant vind dat ik mijn kleinkinderen met dingske één en dingske twee moet aanspreken.

ROBBY: Wij hadden afgesproken dat, als het een manneke werd, dat we hem dan Albanact zouden heten en als het een meisje werd, Ygraine. Albanact en Ygraine.

ROBERT: Alba... en Y... Afrikaans?

EMMA: Verveeld. Paaaa.

ROBBY: Scottisch.

ROBERT: Overdreven. Aaaaah, Scottish!

EMMA: Mijn pa en namen. Ze gaat naar achter het bureau. Omdat ge het morgen ook nog zouwt weten. Ze schrijft de namen op een papier.

ROBBY: En gij zijt dus de man van de onderbroeken.

ROBERT: Ja, dat kan van u moeilijk gezegd worden. Moest gij een onderbroek dragen, dan...

EMMA: Paaaa. Ze komt met het papiertje waarop ze de namen heeft geschreven bij Robert. Terzijde tot Robert. Ge gaat toch niet weer beginnen hé. Nu tot Robby. Pas op, en ik heb ook een heeeel toffe ma hé.

ROBERT: Jaaaa. Een heeeel toffe ma.

EMMA: *Ze wil duidelijk Robby bij Robert weg. Misschien moeten we ook met haar maar eens kennismaken. Ze neemt Robby mee naar de trap.*

ROBERT: Uw ma is wel al op de fabriek hé.

EMMA: *Hem bewust negerend. Dag, pa. Ook nog een goeie dag, pa. Ge zijt de liefste pa van heel de wereld, pa. Ze verdwijnt samen met Robby via de trap naar boven.*

ROBERT: Gelukkig heeft ze niet gezegd: 'Onnozelaar moeit u niet.'

Cécile komt via de gang die naar de voordeur gaat, de woonkamer binnen.

CECILE: *Ze schenkt geen aandacht aan Robert. Het is er over. Het is er zo over.*

ROBERT: *Hij kijkt naar Cécile en wijst naar haar. En hier is: De heeeel toffe ma.*

CECILE: *Ze schenkt nog steeds geen aandacht aan Robert. Het... is... er... over.*

ROBERT: Tegen wie zegt ge het. Zij maken de kinders en ik moet ze opkweken.

CECILE: *Ze kijkt nu naar Robert. Ge verwacht dat ook niet hé. Ge trekt de deur van het magazijn open en wat ziet ge?*

ROBERT: Onderbroeken.

CECILE: *Twee zonder onderbroek aan. Ze gaat in de zetel zitten. Die Bruno en die zuster van u: Die hebben dus gewoon een affaire met mekaar.*

ROBERT: Maar die Bruno had toch al een date gisterenavond.

CECILE: Ja, en uw zuster had ook een date gisterenavond.

ROBERT: Met mekaar dus.

CECILE: Dat is nu wel duidelijk. Nu weet ik ook waarom dat uw zuster gisteren aan mij vroeg of dat ze een string van mij mocht lenen.

ROBERT: Mijn zuster loopt met uw onderbroek aan.

CECILE: *Ze veert recht uit de zetel en stapt richting van de bar. 'k Mag er niet aan denken dat ze haar eerste date met hem gehad heeft met mijn onderbroek aan.*

ROBERT: Ge waart er dus eigenlijk bij de eerste keer dat ze...

CECILE: *Ze draait zich om naar Robert. Robert, alstublieft zeg. Dat kunt ge u nu toch niet voorstellen dat uw schoonzuster een affaire begint met uw secretaris.*

ROBERT: De wereld is toch klein hé.

CECILE: *Ze gaat door naar de bar. Dat komt wel niet goed hé. Ze schenkt zich een Martini in. Hij heeft hem voor de rest van de week congé gevraagd Hij wil met zijn nieuwe vlam op midweek naar Londen.*

ROBERT: Ja, I love you komt natuurlijk het best tot zijn recht in Londen hé.

Via de gang die naar de achterdeur gaat, horen we de stemmen van Georgette en Mariette.

MARIETTE: *Off. Gang die naar de achterdeur gaat. Ho, ik kan met mijn eigen geen weg van curiositeit.*

GEORGETTE: *Off. Gang die naar de achterdeur gaat. Mijn darmen zijn er zelfs van beginnen brobbelen.*

CECILE: *Ze komt nerveus naar achter de zetel. Ze praat gedempt tegen Robert. Ah nee, nu niet. Alstublieft!*

ROBERT: *Hij praat net als Cécile, gedempt. Het zijn wel UW vriendinnen hé.*

CECILE: *Terwijl ze de trap op gaat, blijft ze gedempt praten. Dat kan goed zijn, maar nu past het echt niet.*

ROBERT: *Hij praat haar na. Hij praat net als Cécile, gedempt. Ge zoekt dus eigenlijk vriendinnen voor als 't u past.*

CECILE: *Ze tikt tegen haar hoofd. Ze praat nu hysterisch. Ik krijg het er nu niet bij, ja. Ze verlaat de woonkamer via de trap die naar boven gaat.*

ROBERT: *Hij gaat naar de zijkant van de trap en praat haar op iedentiek dezelfde, hysterische manier, na in de trapopening. En ik moet het er wel verkrijgen.*

GEORGETTE: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Geen belet?*

ROBERT: *Overdreven. Neeee! Natuurlijk niet.*

MARIETTE: *Ze komt via de gang die naar de achterdeur gaat, de woonkamer binnen. Ze heeft een taartdoos mee. We storen niet?*

ROBERT: *Overdreven. Neeee! Natuurlijk niet.*

MARIETTE: *Ooooh Robert, proficiat! Fantastisch hé! Ze geeft hem drie kussen.*

ROBERT: *Terwijl Mariette hem kust. Voor alle duidelijkheid: die kindjes zijn wel van mij niet hé.*

MARIETTE: *Ze zet de taartdoos op de salontafel.*

GEORGETTE: *Proficiat, Robert. Ze geeft hem drie kussen. En wat zeggen ze tegen u? Opa. Pappie?*

ROBERT: *Ouwe zaag. Ah nee, dat gaat ze denken als ze 16 jaar zijn. Gisteren zeiden ze alle twee opie tegen mij. Maar hoe weten jullie dat ons Emma ...?*

MARIETTE: *Van uw kuisvrouw.*

ROBERT: *Van?*

GEORGETTE: Die was vanmorgen de voordeur aan het afwassen als wij passeerden. Die ziet ons en komt achter ons gelopen naar het midden van de straat om te zeggen dat zij die bevalling gedaan heeft met haar gele handschoenen waar dat ze de ruiten mee kuist.

MARIETTE: En we zijn curieus? *Ze gaat naar de kinderwagen om naar de baby's te kijken.*

GEORGETTE: 't Zal wel zijn dat we curieus zijn. *Ze gaat ook naar de baby's kijken.* Ah maar zeg, ge moet ze zien liggen.

MARIETTE: Uw dochter heeft haar best gedaan, Robert. En volgens de kuisvrouw zijn het: 'ene jongene en ene meisjene.'

ROBERT: Van iedere soort 'enentje', ja.

GEORGETTE: En hebben ze ook een naam?

ROBERT: *Momentje. Hij duwt met zijn hand tegen de zijkant van zijn hoofd. De hersenen eens allemaal in één kant van mijn hoofd duwen. Uih... Hij begint in het Engels te praten. Al... Hij gaat over in het Nederlands. Almenak en Hij begint in het Engels te praten. Ygrai... Hij gaat over in het Nederlands. Migrainneke.*

MARIETTE: Migraine?

ROBERT: Ah nee, dat krijg ge er soms van. *Hij neemt het papiertje waarop de namen staan geschreven uit zijn broekzak. Hij praat Engels. Al... Albanact en Ygraine.*

GEORGETTE: Russisch?

ROBERT: *Overdreven. Hij praat Engels. Scottish.*

MARIETTE: Hun vader is wel een Schot, hé Georgette.

ROBERT: Aan de buitenkant. Vanbinnen is 't hij zo Belgisch of ik en mijn schoonmoeder samen. 't Enige verschil is dat ik een onderbroek draag en hij niet.

GEORGETTE: *Enthousiast. Ze kijkt naar Mariette. Hoo, hij draagt geen... Tot Robert. Is 't hij hier?*

MARIETTE: *Terzijde tot Georgette. We hebben vanavond wel ook al afgesproken met de voorzitter van de biljartclub hé. Nu met veel zwier tot Robert terwijl ze naar de salontafel gaat. En we hebben confituurtaart mee.*

ROBERT: Staat ge niet meer op regime?

MARIETTE: Voor zo iets mag er een kilo en een half bijkomen.

GEORGETTE: *Is ondertussen nog eens in de kinderwagen gaan kijken. Ze zien er bleekskes uit. Hé Mariette, ze zien er al met eens precies zo bleekskes uit.*

MARIETTE: *Ze gaat ook in de kinderwagen kijken. 't Zal wel zijn dat ze er bleekskes uitzien. Die kinderen hebben gewoon gezonde lucht nodig. 't Zonneke.*

GEORGETTE: Hebben wij nog iets te doen deze voormiddag?

MARIETTE: Ons patatten zijn al geschild, ons groensel is gekuist.

GEORGETTE: We hebben tijd.

ROBERT: Uih...?

MARIETTE: Wij gaan gewoon een half uurke met die kinderen gaan wandelen.

ROBERT: Uih, misschien moet ge dat maar niet doen.

GEORGETTE: Die kinderen hebben wel dringend de buitenlucht nodig hé.

MARIETTE: *Tot Georgette.* 't Zal wel zijn dat ze de buitenlucht nodig hebben. En wij kunnen het weten.

GEORGETTE: *Tot Mariette.* 't Zal wel zijn dat wij het kunnen weten.

ROBERT: En mag ik het ook weten?

MARIETTE: *Ze kijkt naar Robert.* Omdat wij zelf een tweeling zijn.

GEORGETTE: *Ze kijkt naar Robert.* Ah ja, omdat wij zelf een tweeling zijn.

MARIETTE: Wij weten als een tweeling gezonde buitenlucht nodig heeft.

GEORGETTE: Omdat wij zelf een tweeling zijn.

MARIETTE: En wij voelen dat wij...

GEORGETTE: En dus ook zij, gezonde buitenlucht nodig hebben.

Terwijl ze met de kinderwagen naar de gang die naar de achterdeur gaat, rijden.

MARIETTE: Dus gaan wij nu met *Ze* spreekt het overdreven Engels uit. **Albanact...**

GEORGETTE: *Ze vult haar zin aan. Ze spreekt het overdreven Engels uit. ... en Ygraine* gaan wandelen.

De twee buurvrouwen rijden met de kinderwagen de gang die naar de achterdeur gaat in.

ROBERT: *Hij kijkt ze na.* En die kunnen die namen onthouden hé.

CECILE: *Ze komt furieus, via de trap die naar boven gaat, de woonkamer binnen.* Nu krijg ik het helemaal hé. *Ze gaat geërgerd in de zetel zitten.*

ROBERT: *Ook gij loopt geërgerd rond. Hij gaat via het midden van de woonkamer, voor de salontafel door in de zetel zitten.* Ik krijg het ook helemaal.

CECILE: *Ze staat geërd recht en gaat op weg naar de bureauruimte.* Ik heb straks een meeting met een nieuwe klant, ik wil mij een bad pakken en...

ROBERT: En wat?

CECILE: *In het midden van de woonkamer draait ze zich om naar Robert.* Die secretaresse van u geweest zit helemaal in haar bloten in mijn bad. *Ze gaat zitten op de bureaustoel en rommelt doelloos in papieren die op het bureau liggen.*

ROBERT: Het had nog erger geweest moest ge de badkamerdeur opengedaan hebben en die Belgische Schot stond heel in zijn blote voor de spiegel zijn baard te kammen.

CECILE: *Ze komt geërgerd naar het midden van de woonkamer. Waarom zou er een Belgische Schot zijn baard kammen in ons badkamer?*

ROBERT: *Hij staat recht, kijkt heel even naar Cécile en wendt zich dan af, richting publiek. Omdat die Belgische Schot onze schoonzoon is en hier gearriveerd is.*

CECILE: Dus...

ROBERT: *Hij begint net als Cécile door te draven. Hij gaat bij Cécile. De bel gaat, ik doe de deur open en wie staat er daar? Een vent met een baard, met een rok, zonder onderbroek aan. Hij stapt door naar de bar. Ik haal mijn beste Schots boven om tegen hem te praten, maar hij antwoordt in 't Vlaams. Hij draait zich bij de bar om naar Cécile. Omdat hij niet geboren is in Schotland maar in Hemelveerdegem, is het een Belgische Schot. Hij gaat in de zetel zitten. Hij denkt dat hij 44 schapen heeft, ik zeg hem dat hij mis is en 46 schapen heeft. Ons Emma komt erbij en 'k moet ze tegenhouden of ze beginnen onmiddellijk weer aan gezinsuitbreiding. Hij staat recht en stapt, terwijl hij het papiertje waarop de namen staan, uit zijn broekzak haalt, naar de lage kast. Eindelijk moeten we niet meer dingske één en dingske twee tegen ons kleinkinderen zeggen want ze hebben het lumineuze idee gekregen om ze... Ondertussen heeft hij het papiertje waarop de namen staan uit zijn zak gehaald om de namen te kunnen aflezen. Hij spreekt het overdreven Engels uit. ... Albanact en Ygraine te noemen. Hij gaat naar Cécile. Moest het zijn dat ge het niet kunt onthouden... Hij geeft haar het papiertje waarop de namen staan aan Cécile.*

CECILE: Dus hij is hier.

ROBERT: *Hij herbegint op identiek dezelfde manier aan zijn uitleg terwijl hij naar de bar stapt. De bel gaat, ik doe de deur open en wie staat er daar? Een vent...*

CECILE: Robert!

ROBERT: *Hij draait zich om bij de bar naar Cécile. Emma heeft hem meegenomen naar haar kamer.*

CECILE: Ja, we hebben echt wel geluk.

ROBERT: Dat ze hem meegenomen heeft naar haar kamer.

CECILE: Dat hij afgekomen is en haar niet laat zitten met die twee kinderen. Stel u voor dat...

ROBERT: Dat ik voor de eerstkomende tien jaar voor babysit mag spelen.

CECILE: En hoe ziet hij eruit? Is 't hij sociaal? Heeft hij...?

ROBERT: Hij kan wel ook haar nonkel zijn.

CECILE: Haar nonkel?

ROBERT: Hij is ter 35 en heeft maat 43 van voet. Hij... Als ge er kennis wilt met maken, ga dan naar boven hé zeg.

CECILE: Dat is wel wat raar hé. Normaal zegt u dochter: 'k Heb een lief. Ze komt er mee naar huis. Hij blijft een eerste keer eten. Hij blijft een eerste keer slapen. Ze...

ROBERT: Die vent begint gewoon achterste voren. Hij maakt eerst een kleine, hij blijft dan eten en als 't hij vindt dat ge kunt koken blijft hij om kennis te maken.

CECILE: Ja, dank u voor de toelichting, Robert. *Ze gaat de trap op.* Ah ja, waar zijn Georgette en Mariette?

ROBERT: *Hij stapt naar de zetel, zonder haar aan te kijken.* Awel... Ah ja, die zijn weg.

CECILE: Naar huis.

ROBERT: *Hij gaat in de zetel zitten.* Nee, ze hadden tijd over want hun patatten waren al geschild.

CECILE: *Ze komt de trap af.* En waar is die kindervoiture? Hebben zij die mee naar boven?

ROBERT: Ah nee, zij hebben die niet mee, nee.

CECILE: *Ze komt naar de zetel, bij Robert.* Waar is ze dan?

ROBERT: *Zonder Cécile aan te kijken.* Ah die... Die is weg.

CECILE: Weg?

REOBERT: *Zonder Cécile aan te kijken.* Samen met die die, door dat hun patatten al geschild waren, tijd over hadden.

CECILE: *Ze wendt zich af van Robert, naar de bar toe.* Dat kunt ge nu toch niet menen. *Ze draait zich om naar Robert.* Ge gaat mij nu toch niet vertellen dat die twee ons Emma haar kinderen meegepakt hebben. Gij begint zot te worden of wat?

ROBERT: *Hij kijkt nu naar Cécile.* Nee, maar 't scheelt niet veel.

CECILE: Dat zijn wel ons kinderen niet hé.

ROBERT: *Hij wendt zich af, richting publiek.* Gelukkig, anders was ik waarschijnlijk twee dagen geleden echt zot geworden.

CECILE: Komaan zeg.

ROBERT: Wat moest ik zeggen: Nee, blijf daar af, dat is van jullie niet? Die hebben daar wel ervaring mee hé.

CECILE: Met kinderen?

ROBERT: Dat is wel zelf een tweeling hé. De ene tweeling is met de anderen tweeling gaan wandelen.

Emma en Robby verschijnen op de overloopt van de trap. Emma heeft twee papiertjes in haar hand.

CECILE: *Ze gaat naar de bar, met haar rug naar Robert. Ik ga hier zot worden hé.*

ROBERT: *Hij staat recht en kijkt naar de voorkant van de lage kast. Stoort het als ik eerst zot word?*

EMMA: *Ze komt de trap af. Problemen?*

ROBERT: *Hij kijkt heel even achterom, dan weer voor zich uit. Overdreven positief. Neeee!*

CECILE: *Ze kijkt heel even achterom, dan weer voor zich uit. Overdreven. Jaaaa! Problemen. Jaaaa!*

EMMA: *En mogen we misschien ook weten wat dat er scheelt?*

ROBERT: *Hij blijft voor zich uitkijken. Overdreven negatief. Neeee!*

CECILE: *Ze blijft voor zich uitkijken. Uw vader heeft uw kinderen meegegeven met twee buurvrouwen.*

EMMA: *Pa, wat...?*

ROBERT: *Hij draait zich om naar Emma. Dat kwam omdat hun patatten al geschild waren en...*

CECILE: *Ze gaat geërgerd in de zetel zitten, de kant van de bar. Ik zit er voor niets tussen.*

EMMA: *Ze komt naar de zijkant van de zetel bij Robert. Pa, zou het mogelijk zijn van te zeggen waarom dat ge ons kinderen meegegeven hebt met die buurvrouwen?*

ROBERT: *Omdat ze bleek zagen.*

EMMA: *Omdat ze...?*

ROBERT: *Die buurvrouwen zijn zelf een tweeling en daardoor weten die dus alles van tweelingen. Die vonden dat de kinderen er bleek uitzagen en vonden dat ze dringend gezonde buitenlucht nodig hadden. Doordat hun patatten al geschild waren hadden ze tijd om met die kinderen te gaan wandelen en...*

CECILE: *Ze gaat geërgerd terug in de zetel zitten. Ik zit er echt voor niets tussen.*

ROBBY: *Hij maakt met zijn handen rustgevende gebaren. Chill.*

CECILE: *Chill. Zijn kinderen zijn zo goed of ontvoerd en 'chill', zegt hij.*

ROBBY: *Niets aan de hand toch. Bij ons in de bergen zorgt iedereen voor iedereen zijn kinderen.*

EMMA: *Ze gaat terug bij Robby. Overdrijft ge niet wat, ma? Die brengen die wel weer hé.*

ROBBY: *Hij maakt met zijn handen rustgevende gebaren. Chill.*

ROBERT: *Hij maakt met zijn handen dezelfde rustgevende gebaren van Robby. Chill.*

EMMA: Ik heb de indruk dat het allemaal wat veel geweest is de laatste tijd, hé ma. Wisselen van job. Ik die naar huis gekomen ben. De bevalling.

ROBERT: *Hij maakt met zijn handen rustgevende gebaren.* Chill.

EMMA: *Ze neemt Robby bij de hand en ze gaan samen naar de zijkant van de zetel bij Cécile.* Dus Robby en ik vinden dat het tijd is voor ontspanning.

ROBERT: *Hij maakt met zijn handen rustgevende gebaren.* Chill.

EMMA: *Ze geeft Cécile ene van de papiertje.* Straks gaan we de tickets gaan halen en kunt ge onze zelfgeschreven cadeaubon... *Ze neemt Robby mee naar de andere zijkant van de zetel bij Robert.* Ze geeft nu ook een papiertje aan Robert. ...gaan inruilen voor een weekje...

ROBERT: *Hij leest wat er op het papiertje staat.* Beteuterd. Schotland!

CECILE: Chill.

BLACK OUT